

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต
แก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

The Quality of Evaluations of Academic Counseling and
Guidance for Living Skills of Undergraduate students of Faculty
of Education, Burapha University

ดร.จุฑามาศ แทนจอน

เกศรา น้อยมานพ

ผู้พิมพ์

๒๐๗ 81404

30 S.A. 2559

8 ส.ย. 2559

364057

AQ 0114272

ทุนอุดหนุนการวิจัย ปีงบประมาณ 2557

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลงานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ปีงบประมาณ 2557
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.เสกสรรค์ ทองคำบรรจง ที่กรุณาให้ การปรึกษาและแนะแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศรี ทองนุช ที่ให้ความอนุเคราะห์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่อนุมัติทุนวิจัย ซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้วิจัยสามารถทำวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ

ขอขอบคุณคณาจารย์ และนิสิตที่ให้ข้อมูลในการทำวิจัยในครั้งนี้ อีกทั้งผู้ที่มีส่วนร่วมใน การทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ดร.จุฑามาศ แทนจอน

เกศรา น้อยมานพ

เมษายน 2558

คำสำคัญ: การประเมินคุณภาพ/ การปรึกษาทางวิชาการ/ การแนะแนวทักษะชีวิต/ นิสิตปริญญาตรี
 จุฑามาศ แหนจอน, Ph.D., เกศรา น้อยมานพ, กศ.ม.: การประเมินคุณภาพการปรึกษา
 ทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
 89 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรีและอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการต่อคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 ภาคเรียนปลาย จำนวน 364 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำแนกตามสาขาวิชา และส่วนอาจารย์เลือกเฉพาะอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการนิสิตระดับปริญญาตรี ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 31 คน ซึ่งสมัครใจและยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม 3 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ (1) แบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับนิสิต จำนวน 66 ข้อ (2) แบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับอาจารย์ จำนวน 46 ข้อ และ (3) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 2 ข้อ การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดยผู้วิจัยระหว่างวันที่ 12 มกราคม 2558 ถึง 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 1 เดือนวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นด้านการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ และด้านการปรึกษาและการแนะแนวทักษะชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นด้านบุคลิกภาพ ด้านความรู้ความสามารถ และด้านจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ รวมทั้งด้านเครื่องมือและข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่าอาจารย์ที่ปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นด้านการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ ด้านการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต ด้านความรู้ความสามารถในการให้การปรึกษาและด้านจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ รวมทั้งด้านเครื่องมือและข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการอยู่ในระดับดี

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่านิสิตปริญญาตรีมีความคิดเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีความรู้ ความสามารถ มีบุคลิกภาพที่ดี เป็นกันเอง อบอุน่ จริใจ เข้าใจและยินดีให้การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต มีเครื่องมือและข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการเรื่องการเลือก

วิชาเรียน การลงทะเบียน และการเลือกโรงเรียนฝึกสอน อย่างไรก็ตามนิสิตระดับปริญญาตรีต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเพิ่มเติมข้อมูลด้านตำราเรียน แนวทางการศึกษาต่อ แหล่งทุนการศึกษา โอกาสในการเลือกเรียนวิชาเลือกเสรี และตัวอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต รวมทั้งเพิ่มจำนวนครั้งและช่องทางในพบอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้คณะศึกษาศาสตร์ควรจัดให้มีการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตในแต่ละชั้นปี ซึ่งครอบคลุมเรื่องทักษะการปรับตัวในสังคมและทักษะการทำงาน รวมทั้งควรมีการจัดตั้งศูนย์ การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิตอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นระบบ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญทำหน้าที่ในการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต

Keywords: Quality evaluations/ Academic counseling/ Guidance for living skills/
Undergraduate students

Juthamas HAENJOHN, Ph.D., Ketsara NOIMANOP, M.Ed. THE QUALITY OF
EVALUATIONS OF ACADEMIC COUNSELING AND GUIDANCE FOR LIVING SKILLS OF
UNDERGRADUATE STUDENTS OF FACULTY OF EDUCATION, BURAPHA UNIVERSITY.
89 P. 2015.

ABSTRACT

The purposes of this study were to study the opinions of undergraduate students and academic advisors on the quality evaluations of academic counseling and guidance for living skills of undergraduate students of Faculty of Education, Burapha University. The sample consisted of 364 undergraduate students of Burapha University in the second semester of academic year 2557 who selected by a process multi-stage random sampling according major of study and 31 academic advisors, who volunteer and willing participate this research project. The research instruments composed of 3 questionnaires which developed by the researchers: 1) the quality evaluations of academic counseling and guidance for living skills of undergraduate students of Faculty of Education, Burapha University questionnaire: Undergraduate student form, which composed of 64 items; the quality evaluations of academic counseling and guidance for living skills of undergraduate students of Faculty of Education, Burapha University questionnaire: Academic advisor form, which composed of 64 items; and 3) the in dept interview questionnaire, 2 items. The data collections were done in one month by the researchers during January 12 to February 14, 2015. The data were statistically analyzed by utilizing a mean and standardize. The qualitative analysis was analyzed by utilizing the content analysis.

The results revealed the undergraduate students of Faculty of Education had the mean scores of opinions on the academic counseling and the guidance for living skills domains in the moderate level, while the mean scores of opinions of undergraduate students on the personality, the ability, the ethic of the academic adviser, and the instrumental and information of academic counseling domains were in the good level. Additionally, it found that the academic advisors had the mean

scores of opinions on the academic counseling, guidance for living skills, personality of academic advisor, ability of academic advisor, ethic of academic advisor, and the instrumental and information of academic counseling domains were in the good level.

The content analysis, undergraduate students of Faculty of Education pointed out that the academic advisors had knowledge, ability, smart, amiable, genial, genuine, understanding, and willing to counseling and guidance for living skills. Including, the academic advisors had enough academic instruments and information on enroll and select school to practice teaching. However, undergraduate students need more information of textbooks, guidelines of higher education, scholarships sources, and opportunities to choose the elective subjects. Additionally, a success role model, numbers of time and various canals to meet academic advisors. Moreover, Faculty of Education should organize academic counseling and guidance for livings skills in each year, including, social adjustment and working skills. Especially, it should set up certainly and systemically the counseling and guidance center, including the expert to provide academic counseling and guidance for living skills.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	2
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่ได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนว	5
แนวคิดเกี่ยวกับการปรึกษา	7
แนวคิดเกี่ยวกับการปรึกษาทางวิชาการ	16
แนวคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิต	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
3 วิธีดำเนินการวิจัย	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ	31
วิธีดำเนินการวิจัย	34
การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนว ทักษะชีวิต	37
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาทางวิชาการและ แนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์.....	47
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	56
สรุปผลการวิจัย.....	57
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ	68
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก.	74
ภาคผนวก ข.	82

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ทฤษฎีการปรึกษาแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลาง 10
2	ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม..... 11
3	ทฤษฎีการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบพฤติกรรมนิยม..... 12
4	ทฤษฎีการปรึกษาแบบเผชิญความจริง..... 13
5	ทฤษฎีคุณลักษณะ และองค์ประกอบ..... 15
6	องค์ประกอบของทักษะชีวิตตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก..... 25
7	นิติตระดับปริญญาตรีทุกชั้นปีของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 แยกตามสาขาวิชา..... 30
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิติตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ..... 39
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิติตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิติตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต 40
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิติตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิติตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา 42
11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิติตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิติตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านความรู้ความสามารถ..... 44
12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิติตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิติตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ 45
13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิติตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิติตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านเครื่องมือ และข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการ..... 46
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ 50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ต่อการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต.....	51
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ต่อความรู้ความสามารถ.....	53
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ต่อจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	54
18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ต่อเครื่องมือ และข้อมูลในการให้การปรึกษาทางวิชาการ.....	55

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	4
2 ระบบการปรึกษาทางวิชาการระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.....	18
3 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	37
4 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	38
5 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา.....	38
6 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	47
7 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	47
8 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ	48
9 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณวุฒิทางการศึกษา	48
10 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	49
11 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา.....	49

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554) ได้กำหนดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 ไว้ ซึ่งตัวบ่งชี้ที่ 3.1 คือ ระบบและกลไกการให้การปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร ซึ่งหมายถึง การที่สถาบันมีการจัดบริการให้การปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1-3 ทุกข้อ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5 และมีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองต่อความต้องการของนักศึกษา

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนานิสิตให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์พร้อมนั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ หนึ่งในนั้นคือ การปรึกษา ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้กับนิสิต ช่วยป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนิสิตได้อย่างเหมาะสม นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 17-25 ปี (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551) เป็นวัยรุ่นตอนปลายซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ลักษณะพัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยที่มีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากรเห็น แต่มีประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตน้อย เมื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จึงมักมีปัญหาหลายประการทั้งปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคมและปัญหาทางการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างมาก ปัญหาของนิสิตมีผลต่อสุขภาพจิตและสมาธิในการศึกษา ถ้านิสิตมีปัญหาที่ย่อมส่งผลทำให้สุขภาพจิตไม่ดี และมีสมาธิในการศึกษาน้อยลง จึงทำให้ผลการเรียนของนิสิตจำนวนมากตกต่ำ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2554) จึงต้องจัดให้มีระบบการปรึกษาทางวิชาการ และแนะแนวทักษะชีวิตของนิสิต เพื่อช่วยบรรเทาและแก้ไขปัญหาของนิสิต ทั้งนี้จะช่วยให้นิสิตมีความพร้อมในด้านการศึกษา และการแก้ปัญหาได้ดียิ่งขึ้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้จัดให้มีการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตของนิสิต แต่ยังคงขาดการวิจัยและติดตามผล ผู้วิจัยตระหนักว่า ผลจากการวิจัยสามารถทำนายปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากกว่าการคาดคะเนแบบสามัญสำนึก ที่สำคัญการวิจัยยังสามารถตอบคำถามที่ยังคลุมเครือให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น (นิภา ศรีไพโรจน์, 2549) ซึ่งจะทำให้ทราบสภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตของนิสิต เพื่อนำผลการวิจัยนั้นมาปรับปรุงคุณภาพการปรึกษาทาง

วิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตของนิสิตให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามวัตถุประสงค์ และเกิดประโยชน์กับนิสิตสูงสุด

คำถามการวิจัย

คุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิสิต หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2557 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. อาจารย์ หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านการสอนประจำของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. การปรึกษาทางวิชาการ หมายถึง การให้การปรึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร ลักษณะรายวิชาที่เรียน การเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียน และการวัดผล
4. การแนะแนว หมายถึง การช่วยเหลือบุคคลให้เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
5. ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น และสามารถปรับตัวต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแบ่งเป็น 10 ด้าน ดังนี้
  - 5.1 ทักษะการตัดสินใจ
  - 5.2 ทักษะการแก้ปัญหา
  - 5.3 ทักษะความคิดสร้างสรรค์
  - 5.4 ทักษะความคิดอย่างมีวิจารณญาณ
  - 5.5 ทักษะการสื่อสาร
  - 5.6 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
  - 5.7 ทักษะการตระหนักในตน
  - 5.8 ทักษะความเห็นอกเห็นใจ
  - 5.9 ทักษะการจัดการกับอารมณ์

5.10 ทักษะการจัดการกับความเครียด

6. การประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

6.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนิสิตในบทบาทของการเป็นผู้รับบริการจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

6.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการในบทบาทของการเป็นผู้ให้บริการแก่นิสิตโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผู้บริหารได้ทราบคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำนโยบาย
2. อาจารย์ที่ปรึกษาได้แนวทางในการนำผลการศึกษาวิจัยมาปรับปรุงคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. นิสิตได้รับการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตที่มีประสิทธิภาพ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 จำนวน โดยประมาณ 3,854 คน และอาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 119 คน

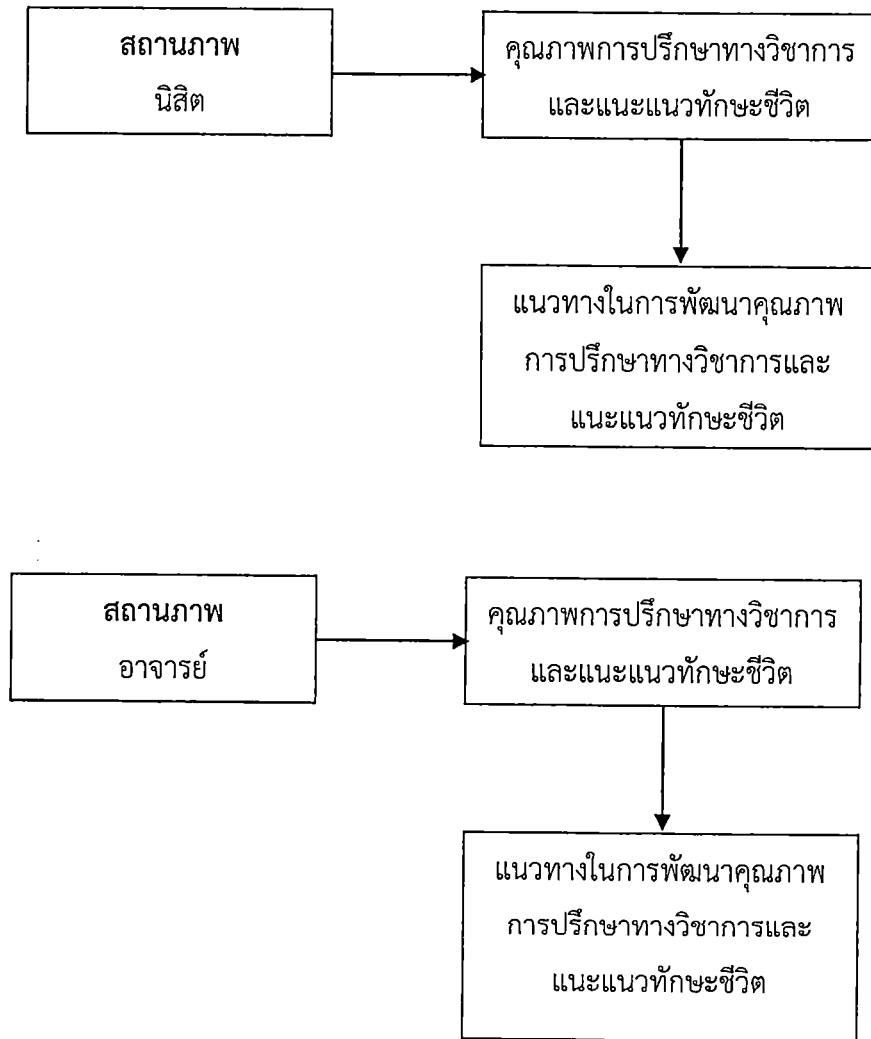
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกชั้นปีของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 ภาคเรียนปลาย ที่ได้มาจากการเปิดตาราง Taro Yamane ที่มีค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 364 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) ตามสาขาวิชา โดยกลุ่มตัวอย่างสมัครใจ และยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย ส่วนอาจารย์เลือกเฉพาะอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการของนิสิตระดับปริญญาตรี ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 85 คน

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในทุกระยะได้รับการพิทักษ์สิทธิ์ตามหลักจริยธรรมการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 และเอกสารเกี่ยวกับทักษะชีวิต ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับ การประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการ และแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1. แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนว
2. แนวคิดเกี่ยวกับการปรึกษา
3. แนวคิดเกี่ยวกับการปรึกษาทางวิชาการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิต
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนว

ความหมายของการแนะแนว

การแนะแนว เป็นศัพท์บัญญัติขึ้นมาจากภาษาอังกฤษ คำว่า Guidance มีผู้ให้คำจำกัดความไว้ ดังนี้

อุษณีย์ เย็นสบาย (2533, หน้า 4) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง การชี้ช่องทางหรือแนะแนวทาง เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการชี้ช่องทาง และแนะแนวได้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นของตนเองได้อย่างเหมาะสม

นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2545, หน้า 14) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นบริการที่จัดขึ้น เพื่อช่วยให้บุคคลสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และเฉลียวฉลาด

เกศรา น้อยมานพ และ วรากร ทรัพย์วิระปกรณ์ (2552, หน้า 12) การแนะแนว หมายถึง การช่วยเหลือบุคคลให้เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า การแนะแนว หมายถึง การช่วยเหลือบุคคลให้เกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ประเภทของการแนะแนว

นักแนะแนวหลายท่าน เช่น คมเพชร ฉัตรสุภกุล (2529, หน้า 10-11) ศุภวดี บุญญวงค์ (2531, หน้า 13-14) และ วัฒนา พัชราวณิช (2531, หน้า 121-124) ได้จัดแบ่งประเภทของการแนะแนว ออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

1. การแนะแนวการศึกษา (Educational guidance)

หมายถึง กระบวนการที่ช่วยให้บุคคลได้พัฒนาทางด้านการศึกษา โดยอาศัยกลวิธีต่าง ๆ เช่น แบบสำรวจ แบบสอบถาม การทดสอบต่าง ๆ เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การปรับตัวของนักเรียนเกี่ยวกับโรงเรียน หลักสูตรการเรียน วิธีการเรียน และการฝึกนิสัยในการเรียนรู้ วิธีการค้นคว้าวิชาการต่าง ๆ วิธีใช้อุปกรณ์ในการเรียน และรู้จักเลือกแนวทางในการศึกษาต่อ

จุดมุ่งหมายของการแนะแนวการศึกษา มีดังนี้

- 1.1 ช่วยให้ผู้เรียนทราบความสนใจ และความสามารถที่แท้จริงของตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการเรียน และเลือกอาชีพ
- 1.2 ช่วยให้ผู้เรียนปรับตัวได้ดีขึ้นในโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่ และการใช้ชีวิตในสถานศึกษาอื่น ๆ
- 1.3 ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ถึงวัตถุประสงค์ และการดำเนินการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และสถานศึกษาอื่น ๆ

2. การแนะแนวอาชีพ (Vocational guidance)

หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือให้บุคคลได้รู้จักโลกกว้างทางอาชีพ ตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง และประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

จุดมุ่งหมายของการแนะแนวอาชีพ มีดังนี้

- 2.1 ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ และเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพ
- 2.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคุณสมบัติ และความสามารถพิเศษของผู้ที่ประกอบอาชีพในแต่ละสาขาอาชีพ
- 2.3 ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเอง โดยรู้ความถนัด ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ของตน เพื่อเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกอาชีพ

3. การแนะแนวส่วนตัว และสังคม (Personal and social guidance)

เป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถดำรงชีวิตของตนเองอย่างมีความสุขในสังคม สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งช่วยป้องกันและลดปัญหาความยุ่งยากในชีวิต

จุดมุ่งหมายของการแนะแนวส่วนตัวและสังคม มีดังนี้

- 3.1 ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นคงทางจิตใจ โดยการช่วยเหลือให้รู้จักตนเอง รู้ขอบเขตความสามารถ ส่วนดี ส่วนบกพร่องของตน เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน
- 3.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำได้ทำให้สามารถใช้วิจารณญาณในการวางแผนในอนาคตที่เหมาะสมกับตนเอง

3.3 ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างชาญฉลาด

บริการของการแนะแนว มี 5 บริการ ดังนี้

- 1) บริการเก็บรวบรวมข้อมูลรายบุคคล
- 2) บริการสนเทศ
- 3) การปรึกษา
- 4) บริการจัดวางตัวบุคคล และ
- 5) บริการติดตามผล

แนวคิดเกี่ยวกับการปรึกษา

การปรึกษาเป็นทั้งวิทยาศาสตร์และศิลปะ ผู้ให้การปรึกษาต้องสามารถใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อสรุปจากการปรึกษาที่ถูกต้อง และต้องมีศิลปะในการรับฟังเรื่องราวของผู้รับการปรึกษา เพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหาที่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจ และหาวิธีการแก้ปัญหาต่อไป

ฮาลเซน และคณะ (Hansen et al., 1994) ได้เสนอขั้นตอนการปรึกษาไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเริ่มต้นการปรึกษาและสร้างสัมพันธภาพ เป็นขั้นแรกของสัมพันธภาพ มีเป้าหมายเพื่อสร้างสัมพันธภาพอันดีต่อกันระหว่างผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษา โดยมีการตกลงกันเกี่ยวกับเป้าหมายของการปรึกษา เพื่อให้เข้าใจถึงบทบาทของผู้ให้การปรึกษา และผู้รับการปรึกษา เป้าหมายต่อมา คือ การกำหนดปัญหาของผู้รับการปรึกษาในลักษณะที่เจาะจงมากที่สุด (ดวงมณี จงรักษ์, 2549, หน้า 33) วิธีการประเมินปัญหาอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ คือ การกำหนดปัญหาที่เกิดขึ้นในลักษณะที่เรียกว่า เส้นฐานของพฤติกรรม (Baseline) เพื่อเป็นข้อมูลของพฤติกรรมก่อนที่การปรึกษาจะเริ่มขึ้น ซึ่งการตั้งเป้าหมายที่เป็นพฤติกรรมจะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาสัมผัสกับสิ่งที่จะเริ่มต้น และจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. ขั้นสำรวจจน (เพื่อทำความเข้าใจปัญหา) เมื่อผู้รับการปรึกษาเกิดความรู้สึกมั่นคงในสัมพันธภาพ และไว้วางใจผู้ให้การปรึกษา เขาก็จะเล่าเรื่องราวของตนออกมา เป้าหมายหลักของขั้นนี้ คือ การได้ภาพรวมที่ชัดเจนถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้รับการปรึกษาและสถานการณ์ ผู้รับการปรึกษาจะเริ่มทำการสำรวจตนเองจากระดับน้อยไปหามาก ซึ่ง คาร์คฮัฟฟ์ (Carkhuff, 1983) ได้เสนอระดับของการสำรวจจน ไว้ดังนี้

ระดับที่ 1 มีการสำรวจน้อยที่สุด ผู้รับการปรึกษาหลีกเลี่ยงการเปิดเผยความรู้สึกส่วนตัวที่แท้จริงต่อผู้ให้การปรึกษา ซึ่งลักษณะนี้เป็นเรื่องปกติสำหรับการปรึกษาโดยทั่วไป

ระดับที่ 2 ผู้รับการปรึกษาดตอบสนองพูดคุยเรื่องของตนตามความไม่สบายใจที่ถูกชักถาม เป็นการตอบคำถามตามหน้าที่ แต่ยังไม่ใช้ความรู้สึกที่แท้จริง

ระดับที่ 3 ผู้รับการปรึกษาเริ่มเปิดเผยเรื่องของตนเองที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อสนทนา โดยไม่ต้องรอให้ถูกถาม เรื่องที่เล่ามักเป็นเนื้อหาที่เคยพูดคุยกับคนอื่นมาแล้ว

ระยะที่ 4 ผู้รับการปรึกษาเปิดเผยเรื่องส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่สนทนาอย่างเป็นธรรมชาติ กล้าที่จะเผชิญกับความรู้สึกในปัจจุบัน

ระยะที่ 5 ผู้รับการปรึกษากล้าที่จะสำรวจความรู้สึกที่อยู่ภายใต้ความรู้สึกปัจจุบัน เริ่มค้นพบความรู้สึกใหม่เกี่ยวกับตนเอง และสถานการณ์ใหม่ ๆ

ผู้ให้การปรึกษามีส่วนช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้สำรวจตนเอง โดยส่งเสริมสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเปิดเผยตนเอง

3. ขั้นตอนการจัดการ (ดำเนินการ) กับปัญหา (Working through) เป้าหมายในขั้นนี้ คือ

3.1 การมีความกระจำจืดในความรู้สึกของผู้รับการปรึกษา และการยอมรับความรู้สึกในปัจจุบัน และกลไกที่ใช้ในการป้องกันตนเอง

3.2 การมีความเข้าใจในอิทธิพลของอดีต

3.3 การจัดอิทธิพลที่มีผลกับสถานการณ์ปัจจุบัน ผ่านสัมพันธภาพที่มีกับผู้ให้การปรึกษา โดยแสดงพฤติกรรมอย่างสอดคล้องกับภาพลักษณ์ของตนเอง

นอกจากนี้ ผู้ให้การปรึกษาควรใช้ทักษะการฟัง การสะท้อน การเผชิญหน้า และการแปลความ โดยผู้ให้การปรึกษาต้องมีการประเมินการหยั่งรู้ และระมัดระวังไม่ให้ผู้รับการปรึกษายุติการปรึกษาหลังเกิดการหยั่งรู้ใหม่ ๆ โดยที่ไม่ได้นำไปปฏิบัติในชีวิตจริง

4. ขั้นตอนยุติการปรึกษา ในขั้นนี้ผู้ให้การปรึกษา และผู้รับการปรึกษาควรได้พิจารณา ร่วมกันว่า ผู้รับการปรึกษาสามารถที่จะจัดการกับปัญหาของตนเอง และพึ่งพิงตนเองได้ ผู้ให้การปรึกษาควรเตรียมยุติการปรึกษา โดย 1) ให้ผู้รับการปรึกษาสรุปการเรียนรู้จากการปรึกษา 2) ผู้ให้การปรึกษา และผู้รับการปรึกษาเปิดเผยความรู้สึกที่มีต่อสัมพันธภาพ 3) ทบทวนแผนการในอนาคตของผู้รับการปรึกษา และ 4) กำหนดวัน และเวลา เพื่อติดตามความก้าวหน้า

คุณสมบัติของผู้ให้การปรึกษา

ผู้ให้การปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติที่สำคัญ 3 ประการ ดังต่อไปนี้ (นิรันดร์ จุลทรัพย์, 2554, หน้า 235)

1. ด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ประกอบด้วย

1.1 เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

1.2 มีความสนใจบุคคลอื่นอย่างแท้จริง

1.3 มีอารมณ์มั่นคง ไม่แปรปรวนง่าย และมีความสุขรอบคอบในการปฏิบัติงาน

1.4 มีความอดทน เสียสละ และรู้จักให้อภัย

1.5 มีความเชื่อมั่นในตนเอง ยอมรับตนเองทั้งในข้อดี-ข้อบกพร่อง

1.6 ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

1.7 มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งการเป็นผู้นำ และผู้ตาม

1.8 มีความสุภาพ อ่อนโยน และสามารถใช้คำพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 1.9 มีความคิดถูกทำนองคลองธรรม เป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลทั่วไป
- 1.10 เป็นบุคคลที่น่าไว้วางใจ และสามารถเก็บความลับได้ดี
- 1.11 มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น
- 1.12 มีความสามารถในการปรับตัว และพัฒนาตนเองได้ดี
- 1.13 ยอมรับในคุณค่าของผู้อื่น เคารพในสิทธิ์และเกียรติยศศักดิ์ศรีของผู้อื่น
- 1.14 มีความจริงใจ ซื่อตรง
- 1.15 มีความเมตตาต่อผู้อื่น
- 1.16 มีความรับผิดชอบ และมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
- 1.17 มีความตื่นตัว และสนใจเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัว
- 1.18 มีความสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล และเป็นระบบ
- 1.19 เป็นคนมีอัธยาศัยดี มีชีวิตชีวา และยิ้มแย้มแจ่มใส

2. ด้านวิชาการ

2.1 มีความรู้ด้านจิตวิทยาทั่วไป จิตวิทยาพัฒนาการ บุคลิกภาพ จิตวิทยาสังคม สังคมวิทยา มานุษยวิทยา และเศรษฐศาสตร์

2.2 มีความรู้ ความเข้าใจด้านปรัชญาการศึกษา ตลอดจนหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษา

2.3 มีความรู้ ความสามารถในการปรึกษา

2.4 มีความรู้ความสามารถในการวัดผล และการวิจัย

3. ด้านประสบการณ์

3.1 มีประสบการณ์ในการฝึกปฏิบัติการปรึกษา และได้รับประสบการณ์จริงจากการนำมาปฏิบัติในฐานะผู้ให้การศึกษา

3.2 มีประสบการณ์ชีวิตมากพอสมควร เพื่อก่อให้เกิดวิสัยทัศน์ต่อการมองโลกด้วยความเข้าใจ

นอกจากนี้ ผู้ให้การศึกษาต้องยึดมั่นในจรรยาบรรณ ต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นวิชาชีพ จึงจะเป็นผู้ให้การศึกษาที่ดี

แนวคิดทฤษฎีการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตะวันตก (Western psychology)

จิตวิทยา (Psychology) เป็นศาสตร์ที่ปรากฏในโลกตะวันตกซึ่งได้รับอิทธิพลทางแนวคิดมาจากปรัชญากรีก และศาสนา จิตวิทยาเป็นวิชาที่ศึกษาถึงกระบวนการทางจิตใจ ความรู้สึก และพฤติกรรมมนุษย์ มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม ดังนั้น นักจิตวิทยาจึงมีการศึกษาเกี่ยวกับจิตใจในหลายแนวคิด ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีการสร้างทฤษฎีทางจิตวิทยาหลากหลายทฤษฎีด้วยกัน เพื่อนำไปใช้ในการปรึกษา โดยพิจารณาจากสภาพปัญหาของผู้รับการปรึกษา รายละเอียดพอสังเขปของแต่ละทฤษฎี มีดังต่อไปนี้ (นงลักษณ์ ประเสริฐ และคณะ, 2553, หน้า 224-228) แสดงดังตารางที่ 1-5

ตารางที่ 1 ทฤษฎีการปรึกษาแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลาง (Client centered counseling)

แนวคิดพื้นฐาน	เป้าหมายการปรึกษา	ทักษะที่ใช้	กระบวนการปรึกษา
เน้นการมองมนุษย์ว่ามีความดี ความงาม และมีคุณค่า ในตนเอง พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเองให้เติบโต และงอกงามได้ตามศักยภาพขั้นสูงสุดของตนเอง และสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย	1. มุ่งให้ค้นพบ เข้าใจ และยอมรับตนเอง 2. เอื้อให้หาทางที่จะพัฒนาปรับปรุงตนเองให้เข้ากับความเป็นจริง 3. เพื่อให้บุคคลเข้าใจตนเองว่าอะไรคืออุปสรรคของ ความเจริญงอกงามของตนเอง 4. เพื่อให้บุคคลรับรู้ถึงสิ่งที่ทำให้การรับรู้ของตนเองผิดไปจากความเป็นจริง	1. การฟัง (Listening) 2. การทวนซ้ำ (Restatement) 3. การตั้งคำถาม (Questioning) 4. การเงียบ (Silence) 5. การสะท้อนความรู้สึก (Reflection of feeling) 6. การสะท้อนเนื้อหา (Reflection of content) 7. การทำให้กระจ่าง (Clarifying)	1. ให้ผู้รับการปรึกษามีอิสระในการสื่อถึงความรู้สึกของตนเอง ผ่านภาษาพูด และภาษาท่าทาง เพื่อบอกความรู้สึกที่เกี่ยวกับตนเองได้มากขึ้นกว่าเรื่องของบุคคลอื่น 2. ให้ผู้รับการปรึกษามองเห็นความแตกต่าง และแยกแยะความรู้สึกกับการรับรู้ต่อประสบการณ์ของตนเองได้อย่างถูกต้อง และแม่นยำมากขึ้น 3. ให้ผู้รับการปรึกษาบอกถึงความไม่สอดคล้องระหว่างประสบการณ์ที่เป็นจริง และความคิดที่เกี่ยวกับตนเองได้มากขึ้น

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แนวคิดพื้นฐาน	เป้าหมายการปรึกษา	ทักษะที่ใช้	กระบวนการปรึกษา
			4. ให้ผู้รับการปรึกษาได้รับประสบการณ์ในการตระหนักถึงการควบคุมจากความไม่สอดคล้องของตนเอง การตระหนักนี้เกิดจากการที่ผู้ให้การศึกษายอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไขนั่นเอง
			5. ให้ผู้รับการปรึกษาได้ตระหนักอย่างเต็มที่ในความรู้สึก ซึ่งเคยปฏิเสธหรือบิดเบือนมาในอดีต

ตารางที่ 2 ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy)

แนวคิดพื้นฐาน	เป้าหมายการปรึกษา	เทคนิคที่ใช้	กระบวนการปรึกษา
มนุษย์มีความคิดที่มีเหตุผล และไร้เหตุผล - การคิดอย่างไร้เหตุผลนำไปสู่การกระทำที่ไม่พึงประสงค์ และก่อให้เกิดปัญหา - ความคิดที่ไร้เหตุผลของมนุษย์มีทั้งหมด 11 ข้อ	1. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาตระหนักว่าความคิดและความเชื่อของตนเอง มีผลต่ออารมณ์และพฤติกรรม	1. แบบฝึกการคิดอย่างมีเหตุผล (Rational self help form) 2. การหยุดคิด (Thought stopping) 3. ลดความวิตกกังวลอย่างเป็นระบบ (Desensitization)	1. สร้างสัมพันธภาพ 2. อธิบายแนวคิด REBT 3. ตั้งเป้าหมายร่วมกัน 4. ใช้รูปแบบ ABCDED - ชั้น A ประเมินเหตุการณ์กระตุ้น Activation event - ชั้น B สำรวจ False belief - ชั้น C เชื่อมโยงให้เห็นผลกระทบที่ตามมา Consequence

ตารางที่ 2 (ต่อ)

แนวคิดพื้นฐาน	เป้าหมายการปรึกษา	เทคนิคที่ใช้	กระบวนการปรึกษา
- มนุษย์สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดและค่านิยมอันไร้เหตุผลไปสู่การมีเหตุผลได้ สามารถเปลี่ยนแปลงอารมณ์และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	2. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้สำรวจความคิดเห็นหรือความเชื่อของตนเองว่ามีเหตุผลหรือไม่ และมองเห็นปัญหาของตนเอง เพราะเขามุ่งคิดอย่างไรเหตุผล	4. เปลี่ยนมุมมองของตน (Reframing) 5. จัดเรียงลำดับความวิตกกังวล และจินตนาการที่เปลี่ยนแปลง	- ชั้น D โต้แย้ง Dispute (Effect) ใหม่ที่ต้องการให้เกิดขึ้น - ชั้น E ผลกระทบ (Further action) ที่ผู้รับการปรึกษาจะต้องกระทำ
- ปัญหาของมนุษย์เกิดจากความเชื่อและความคิดเห็นที่ผิด	3. เพื่อช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเปลี่ยนความคิดที่ไร้เหตุผลออกไปด้วยความคิดที่มีเหตุผล 4. เพื่อมุ่งให้ผู้รับการปรึกษามีปรัชญาในการดำเนินชีวิตที่มีเหตุผล และถูกต้อง	6. แสดงบทบาทสมมุติ	

ตารางที่ 3 ทฤษฎีการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavioral counseling)

แนวคิดพื้นฐาน	เป้าหมายการปรึกษา	ทักษะที่ใช้	กระบวนการปรึกษา
มนุษย์สามารถควบคุมพฤติกรรมหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองได้	1. เพื่อช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเกิดการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ ขจัดพฤติกรรมผิดปกติ	1. วิธี การเสริมแรง 2. วิธีการเรียนรู้จากตัวแบบ 3. วิธีฝึกแสดงออก	1. กำหนด/ระบุปัญหา 2. สำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 3. วางแผนปฏิบัติการและกำหนดเป้าหมายการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แนวคิดพื้นฐาน	เป้าหมายการปรึกษา	ทักษะที่ใช้	กระบวนการปรึกษา
และพฤติกรรมของบุคคลได้มาจากการเรียนรู้ไม่ได้ติดตัวมาตั้งแต่เกิด	2. พยายามให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์คงอยู่ถาวร 3. เพื่อช่วยให้ผู้รับการปรึกษามีความคิดที่เต็มไปด้วยเหตุผลสามารถวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ อย่างระมัดระวังขึ้น เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการณ์ที่เกิดก่อนกับผลที่ตามมา	4. การผ่อนคลาย 5. การควบคุมตนเอง	4. การเลือกวิถีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและดำเนินการ 5. การประเมินผล และยุติการปรึกษา

ตารางที่ 4 ทฤษฎีการปรึกษาแบบเผชิญความจริง (Reality therapy)

แนวคิดพื้นฐาน	เป้าหมายการปรึกษา	ทักษะที่ใช้	กระบวนการปรึกษา
พฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้เกิดจากความเจ็บป่วยทางจิต แต่เกิดจากความไม่รับผิดชอบ ผู้รับการปรึกษาต้องกล้าเผชิญความจริงและรับผิดชอบการกระทำของตนเอง โดยมีหลัก	1. เพื่อช่วยให้บุคคลมีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหา โดยพิจารณาความเป็นจริง 2. สนับสนุนให้วางโครงการในอนาคตและมุ่งมั่นที่จะดำเนินการตามโครงการที่วางไว้ 3. ส่งเสริมให้บุคคลมีวุฒิภาวะ คือ เป็นตัวของตัวเองและสามารถช่วยเหลือตนเองได้	1. การสร้างสัมพันธภาพ 2. การตั้งคำถาม 3. การพูดแบบเผชิญหน้า 4. การชี้ประเด็นปัญหา 5. การให้ข้อเสนอแนะ 6. การตีความ 7. การเสริมแรง	เน้นการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาให้ผู้รับการปรึกษา รับผิดชอบไว้วางใจ และพร้อมที่จะเผชิญกับความจริง 1. สำรวจความต้องการและการรับรู้ของผู้รับการปรึกษา 2. มุ่งสนใจที่พฤติกรรมของผู้รับการปรึกษาที่เป็นปัจจุบัน

ตารางที่ 4 (ต่อ)

แนวคิดพื้นฐาน	เป้าหมายการปรึกษา	ทักษะที่ใช้	กระบวนการปรึกษา
3. ความถูกต้อง	4. ช่วยให้บุคคลรู้จักตนเองว่า ตนเองเป็นใคร ต้องการอะไรในชีวิต 5. ช่วยให้บุคคลค้นพบวิธีที่จะสนองความต้องการของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้อื่น 6. เพื่อให้บุคคลตระหนักในคุณค่าของตนเอง โดยแนะแนวทางให้รู้จักวิถีการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับบุคคลอื่น ให้ได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับความผูกพันทางสังคม 7. ช่วยให้บุคคลรู้จักประเมินค่านิยม รู้จักพิจารณาว่าอะไรถูก อะไรผิด สิ่งใดควรกระทำ หรือพึงละเว้น		3. ให้ผู้รับการปรึกษาประเมินพฤติกรรมตนเองว่าพึงประสงค์หรือไม่ 4. ร่วมกันวางแผนในการแก้ปัญหา และมีพันธะสัญญา ไม่ตำหนิ แต่มีการเสริมแรง

ตารางที่ 5 ทฤษฎีคุณลักษณะ และองค์ประกอบ (Trait and factor approach)

แนวคิดพื้นฐาน	เป้าหมายการปรึกษา	ทักษะที่ใช้	กระบวนการปรึกษา
แนวคิดเกี่ยวกับ มนุษย์มี 5 ประการ คือ	ปัญหาทางอารมณ์เกิด จากการที่บุคคลไม่ สามารถแก้ปัญหาหรือ	- การฟังอย่าง ตั้งใจ	1. สร้างสัมพันธภาพ
1. มนุษย์ทุกคนมี ความแตกต่างกันทั้ง ความถนัด	สามารถแก้ปัญหาหรือ ตัดสินใจได้ บุคคลขาด	- การเสนอแนะ	2. สนับสนุนให้ผู้รับ การปรึกษาเข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อม รวบรวม
ความสามารถ	ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง	- การถาม	ข้อมูล สังเคราะห์ข้อมูล
ความสนใจ ขึ้นอยู่ กับองค์ประกอบ	ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม	ความรู้สึก	3. วินิจฉัยเพื่อหาสาเหตุ ของปัญหา
ของแต่ละคน	ดังนั้น การมีข้อมูลที่	- การสรุปประเด็น	4. แนะนำหรือช่วยให้ผู้รับ การปรึกษาวางแผน
2. มนุษย์เป็นผู้มี เหตุผล และเมื่อมี	เพียงพอสามารถ	- การตีความ	โครงการหรือแก้ปัญหา
การให้ข้อมูล ต่างก็	แก้ปัญหาหรือตัดสินใจ		5. แนะนำโดยตรงตาม ความคิดเห็นของผู้รับ การปรึกษา
มีศักยภาพที่จะ	ได้โดยลำพัง		6. อธิบายรายละเอียดจาก การวินิจฉัยข้อมูล
เข้าถึงเหตุผลนั้น	- บุคคลต้องการ		7. สนับสนุนให้ผู้รับ การปรึกษาดำเนินการตาม โครงการที่วางไว้
3. มนุษย์มี	ความช่วยเหลือแบบ		8. ส่งตัวไปรับ
ความสามารถใน	นำทาง		ความช่วยเหลือจาก
การตัดสินใจ แก้ไข	- การให้ผู้รับ		หน่วยงานอื่น (หากจำเป็น)
ปัญหาด้วยตนเอง	การปรึกษามีข้อมูลที่		9. ติดตามผล
ได้อย่างเหมาะสม	เพียงพอ จะช่วยให้เขา		
ถ้าได้รับข้อมูลที่	สามารถใช้ศักยภาพที่		
ถูกต้องและเพียงพอ	มีได้อย่างเต็มที่		
4. มนุษย์มีแนวโน้ม ที่จะพัฒนาตนเอง มุ่งให้ตนเองประสบ ความสำเร็จ และมี คุณค่า			

การที่อาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้ให้การปรึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎี การปรึกษาต่าง ๆ จะทำให้สามารถนำแนวคิด หลักการมาปรับประยุกต์ให้เข้ากับปัญหาของนิสิต หรือ ผู้รับการปรึกษาได้

แนวคิดเกี่ยวกับการปรึกษาทางวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2554, หน้า 1-3) กล่าวไว้ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการปรึกษาทางวิชาการระดับปริญญาตรี

1.1 เพื่อให้เกิดกระบวนการติดต่อสื่อสารระหว่างมหาวิทยาลัยกับนิสิตนักศึกษา สร้างความอบอุ่นใจ เป็นที่พึ่งพร้อมช่วยเหลือนิสิตนักศึกษา

1.2 เพื่อให้การปรึกษาแนะนำทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร ลักษณะรายวิชาที่เรียน การเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียนและการวัดผล ทั้งนี้ เพื่อให้นิสิตนักศึกษา สามารถศึกษาจนสำเร็จครบตามหลักสูตร

1.3 เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาสามารถพัฒนาการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย และแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

2. องค์ประกอบของระบบการปรึกษาระดับปริญญาตรี

2.1 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับระบบการปรึกษาทางวิชาการ

2.2 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับระบบการปรึกษาทางวิชาการ ประกอบด้วย

2.2.2 คณะกรรมการปรึกษาทางวิชาการระดับคณะ

2.2.3 อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

3. คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการระดับปริญญาตรี มีดังนี้

3.1 ด้านบุคลิกภาพ

3.1.1 มีมนุษยสัมพันธ์

3.1.2 มีความรับผิดชอบ

3.1.3 ใจกว้าง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

3.1.4 มีความจริงใจ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

3.1.5 มีความเมตตากรุณา

3.1.6 ใฝ่ต่อการรับรู้ และเข้าใจความรู้สึกของนิสิตนักศึกษา

3.1.7 มีความประพฤติเหมาะสม และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนิสิตนักศึกษา

3.1.8 พร้อมอุทิศเวลาให้กับนิสิตนักศึกษา

3.1.9 มีความคิดในเชิงบวก

3.2 ด้านความรู้ ความสามารถ

3.2.1 มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

3.2.2 มีความสามารถในการสื่อสาร

3.2.3 มีความรู้เรื่องกระบวนการปรึกษา เข้าใจแนวคิด และมีทักษะในการใช้

เทคนิคการปรึกษา

3.2.4 มีความรู้ และความเข้าใจธรรมชาติของนิสิตนักศึกษา

3.2.5 มีความสามารถในการดูแลให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตนักศึกษาเมื่อมีปัญหา

3.2.6 มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารทันสมัย

3.2.7 มีความรู้ความเข้าใจสภาพสังคมเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมือง

การปกครอง

3.2.8 มีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และการลงทะเบียนเรียน

ของนิสิตนักศึกษา

3.3 จรรยาอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการระดับปริญญาตรี

3.3.1 คำนึงถึงสวัสดิภาพ และสิทธิประโยชน์ของนิสิตนักศึกษา

3.3.2 รักษาความลับของนิสิตนักศึกษา

3.3.3 พยายามช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาจนสุดความสามารถ หากมีปัญหาใดที่เกินความสามารถที่จะช่วยเหลือได้ ก็ควรดำเนินการส่งต่อนิสิตนักศึกษาไปรับบริการจากผู้เชี่ยวชาญนั้นโดยตรง

3.3.4 ไม่วิพากษ์วิจารณ์บุคคลหรือมหาวิทยาลัยในทางที่จะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่บุคคล หรือมหาวิทยาลัยให้นิสิตนักศึกษาฟัง

3.3.5 เป็นผู้ที่มีความประพฤติเหมาะสมตามจรรยาแห่งวิชาชีพในสาขาที่ตนเองสอน และมีศีลธรรมจรรยาที่ดีงาม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตนักศึกษา

3.3.6 ปฏิบัติหน้าที่ในการปรึกษาทางวิชาการแก่นิสิตนักศึกษาในความดูแลทุกคนด้วยความเสมอภาค

3.3.7 ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ

3.4 เครื่องมือและข้อมูลในการให้คำปรึกษาทางวิชาการระดับปริญญาตรี

3.4.1 ข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย

3.4.2 คู่มือนิสิตนักศึกษา

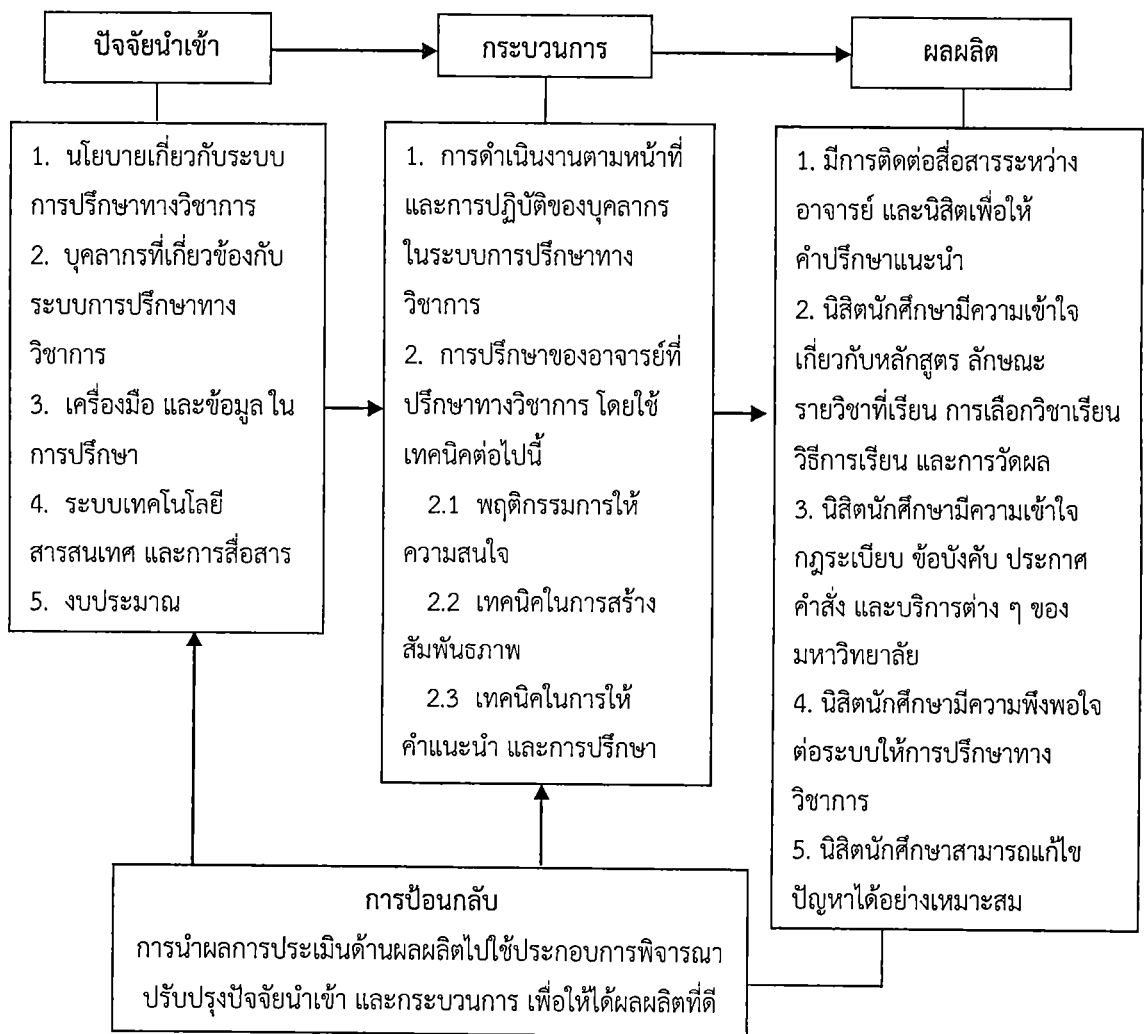
3.4.3 หลักสูตรของคณะ

3.4.4 คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา

3.4.5 แบบฟอร์มคำร้องต่าง ๆ

- 3.4.6 ข้อมูลเกี่ยวกับทุนการศึกษา
- 3.4.7 ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา
- 3.4.8 ข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่คณะจัดให้กับนิสิตนักศึกษา
- 3.4.9 ข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่มหาวิทยาลัยจัดให้กับนิสิตนักศึกษา
- 4. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
  - 4.1 ระบบสารสนเทศของนิสิตนักศึกษารายบุคคล
  - 4.2 ระบบสารสนเทศการปรึกษาทางวิชาการ

ระบบการปรึกษาทางวิชาการระดับปริญญาตรี
สภาพแวดล้อม

ภาพที่ 2 ระบบการปรึกษาทางวิชาการระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีศักยภาพสูงที่สุดในภาคตะวันออก ในการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ จนถึงระดับดุษฎีบัณฑิต (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2556, หน้า 16-22) มหาวิทยาลัยบูรพามีนโยบายให้นิสิตทุกคนมีอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับแนะนำให้การปรึกษา ทั้งปัญหาในด้านวิชาการ และปัญหาส่วนตัว เพื่อให้นิสิตทุกคนได้มีโอกาสประสบความสำเร็จทางการศึกษา และเป็นผู้มีความสามารถในการออกไปประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละคนมีหน้าที่ ดังนี้

หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ

1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนการศึกษา และโปรแกรมการเรียนเลือกวิชาเอก และวิชาโท การเลือกวิชาเรียน การแก้ปัญหา และอุปสรรคในการเรียนวิชาต่าง ๆ
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตร และรายละเอียดของแต่ละวิชา
3. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
4. เป็นผู้อนุมัติการเลือกเรียนรายวิชาในการลงทะเบียนแต่ละภาคเรียน
5. เป็นผู้ให้ความเห็นชอบในการขอเพิ่ม ลด และงดรายวิชาเรียน
6. เป็นผู้ให้ความเห็นชอบในการย้ายคณะ เปลี่ยนวิชาเอก หรือวิชาโท
7. เป็นผู้ตรวจสอบและรับรองว่านิสิตศึกษาครบหลักสูตรเพื่อขอรับปริญญา

หน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านปัญหาส่วนตัว

1. จัดทำระเบียบสะสมประจำตัวนิสิต เพื่อให้มีข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการให้คำแนะนำในการแก้ปัญหา
2. ให้คำแนะนำ และการปรึกษาแก่นิสิตในปัญหาส่วนตัวทุกด้าน เช่น ปัญหาครอบครัว การปรับตัว การเข้าสังคม และปัญหาการเงิน เป็นต้น
3. จัดตารางเวลาที่แน่นอนไว้ให้นิสิตสามารถเข้าพบได้ เมื่อนิสิตต้องการ
4. พยายามช่วยแก้ปัญหาให้นิสิตอย่างเต็มที่ ถ้าปัญหานั้นเกินความสามารถก็แนะนำให้ไปหาผู้ที่สามารถช่วยเหลือที่แท้จริงต่อไป
5. เป็นผู้บันทึกความเห็นเมื่อนิสิตขอหนังสือรับรองความประพฤติจากมหาวิทยาลัย
6. เป็นผู้บันทึกความเห็น และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรับทุนของนิสิต

หน้าที่ของนิสิตต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ในส่วนของนิสิตควรทำความเข้าใจถึงหน้าที่ของตนเองที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อที่จะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งได้แก่

1. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตเท่านั้น นิสิตต้องรับผิดชอบต่อตัวเองทั้งทางด้านการเรียน และส่วนตัว

2. นิสิตต้องพบอาจารย์ที่ปรึกษาทุกครั้งที่อาจารย์นัดหมาย หรือตามกำหนดการก่อนการลงทะเบียนเรียน
3. นิสิตต้องปรึกษา และขอความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทุกครั้งในการลงทะเบียนเรียน การขอเพิ่ม ลด และงดเรียนรายวิชา การขอย้ายคณะ การเปลี่ยนวิชาเอก หรือวิชาโท
4. นิสิตควรพบอาจารย์ที่ปรึกษาทุกครั้งที่เกิดปัญหาที่ตัดสินใจด้วยตนเองไม่ได้
5. นิสิตควรสนใจต่อคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อประโยชน์ของตัวนิสิตเอง แต่สถาบันการศึกษาจะมีข้อกำหนดหรือกฎเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไป ทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา และนิสิต ควรศึกษาคู่มือของมหาวิทยาลัย เพื่อจะได้มีแนวทางในการปฏิบัติตน ซึ่งมีประเด็นสำคัญที่ควรทราบ ดังนี้

1. การลงทะเบียนเรียน

นิสิตจะต้องลงทะเบียนเรียนตามวัน และเวลาที่กำหนดตามประกาศของมหาวิทยาลัย โดยจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นิสิตจะต้องพบอาจารย์ที่ปรึกษาตามสถานที่ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อขอความเห็นชอบการลงทะเบียน และร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษากำหนดแผนการเรียน

ขั้นที่ 2 ลงทะเบียนเรียนทางอินเทอร์เน็ต ตามวันเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ขั้นที่ 3 พิมพ์ใบแจ้งค่าธรรมเนียมการศึกษา ทางอินเทอร์เน็ต และชำระเงิน ตามวัน และเวลาที่กำหนด

2. การขอเพิ่มหรือลดรายวิชา

หลังจากที่นิสิตได้ลงทะเบียนเรียนไว้แล้ว นิสิตอาจขอเพิ่มหรือลดรายวิชาได้โดยปฏิบัติตามนี้

2.1 เพิ่ม-ลดรายวิชาออนไลน์ตามวันเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

2.2 หลังการเพิ่ม-ลดรายวิชาแล้ว จำนวนหน่วยกิตจะต้องไม่เกินหรือต่ำกว่าที่กำหนด และค่าธรรมเนียมการศึกษาจะเพิ่มหรือลดลงตามจำนวนหน่วยกิตที่เหลือ

3. การชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา

นิสิตต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา ตั้งแต่วันที่นิสิตลงทะเบียนเรียน (เพียงแต่ มหาวิทยาลัยยังไม่ได้เรียกเก็บ) ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนช้ากว่ากำหนด หรือชำระเงินช้ากว่าวันที่ต้องชำระ นิสิตจะต้องเสียค่าปรับชำระเงินช้าให้มหาวิทยาลัยตามระเบียบ มหาวิทยาลัยจัดให้นิสิตชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) หรือธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) หรือธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) หรือธนาคารธนชาต จำกัด (มหาชน) ภายในวัน และเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยพิมพ์ใบตรวจสอบรายวิชาเรียน และจำนวนเงินที่ต้องชำระไปติดต่อชำระเงินสดที่เคาน์เตอร์ธนาคารดังกล่าวทุกสาขา ทั่วประเทศ พร้อมชำระค่าธรรมเนียม

ธนาคาร 10 บาท หากพ้นกำหนดระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด นิสิตจะต้องไปชำระค่าลงทะเบียนเรียนที่กองคลัง และทรัพย์สิน ชั้น 3 อาคารสำนักงานอธิการบดี (ภปร.) มหาวิทยาลัยบูรพา พร้อมชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 12 ต่อปี ของค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ต้องชำระ การไม่มาลงทะเบียนเรียนหรือไม่ชำระเงินตามกำหนด จะมีผลให้นิสิตหมดสิทธิการเรียนในภาคเรียนนั้นได้

4. การของดเรียน

เมื่อนิสิตลงทะเบียนเรียนไว้และพ้นกำหนดการขอเพิ่มหรือถอนรายวิชาแล้ว นิสิตอาจของดเรียนบางรายวิชาได้ โดยปฏิบัติดังนี้

- 4.1 ขอแบบคำร้องของดการเรียน ที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษา
- 4.2 เสนอคำร้องที่กรอกแล้วผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบ
- 4.3 เสนอคำร้องต่อคณบดีคณะที่นิสิตสังกัด เพื่อพิจารณาอนุมัติ
- 4.4 ยื่นคำร้องที่อนุมัติแล้วที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษา
- 4.5 การของดเรียนบางรายวิชาหรืองดเรียนทุกราย ต้องได้รับอนุมัติก่อนการสอบ

ประจำภาคเรียนธรรมดา 2 สัปดาห์หรือ 1 สัปดาห์ของภาคฤดูร้อน

4.6 ถ้าของดเรียนทุกวิชา นิสิตระดับปริญญาตรีต้องแนบคำยินยอมของผู้ปกครองตามแบบฟอร์มของมหาวิทยาลัยมากับคำร้องด้วย

5. การขอเลื่อนการสอบ

เมื่อนิสิตลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนใดแล้ว นิสิตไม่สามารถสอบประจำภาคได้ เพราะป่วยหรือมีเหตุสุดวิสัย นิสิตอาจขอเลื่อนการสอบได้โดยปฏิบัติดังนี้

- 5.1 ขอแบบคำร้องขอเลื่อนการสอบที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษา
- 5.2 เสนอคำร้องที่กรอกแล้วผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบ
- 5.3 เสนอคำร้องต่ออาจารย์ผู้สอนพิจารณาอนุญาต
- 5.4 ในกรณีที่นิสิตป่วยหรือไม่สามารถมายื่นคำร้องด้วยตนเอง อาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทนก็ได้แต่นิสิตจะต้องเป็นผู้ลงชื่อในคำร้อง นอกจากเหตุสุดวิสัย
- 5.5 ส่งคำร้องที่อนุมัติแล้วที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษา
- 5.6 นิสิตจะได้รับเกรด I สำหรับรายวิชาที่ขอเลื่อนการสอบ เมื่อนิสิตหายป่วยหรือสิ้นสุดเหตุสุดวิสัยแล้ว นิสิตจะต้องไปติดต่ออาจารย์ผู้สอนเพื่อขอสอบ แก่เกรด I โดยเร็วที่สุด ทั้งนี้

เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถ ส่งเกรดภายในภาคเรียนถัดไปที่นิสิตมีสิทธิลงทะเบียนเรียน (โดยนิสิตไม่ต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นใหม่) หากพ้นกำหนดดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนเกรด I เป็น F โดยอัตโนมัติ

5.7 ในกรณีที่ครบกำหนดการแก้เกรด I แล้ว ถ้าการป่วยหรือเหตุสุดวิสัยไม่สิ้นสุด นิสิตต้องติดต่อกองทะเบียน และประมวลผลการศึกษาเพื่ออนุมัติแก้เกรด I เป็น W โดยเร็วที่สุด

5.8 นิสิตที่เรียนเป็นภาคเรียนสุดท้ายถ้าได้เกรด I ในภาคเรียนนั้นไม่ว่าจะด้วยกรณีใด นิสิตผู้นั้นจะเป็นผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษาในภาคเรียนนั้น

6. การขอลापักการเรียน

ในภาคเรียนใดที่นิสิตไม่สามารถลงทะเบียนเรียน นิสิตอาจขอลापักการเรียนได้โดยปฏิบัติ ดังนี้

- 6.1 ขอแบบคำร้องขอลापักการเรียนที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษา
- 6.2 เสนอคำร้องที่กรอกแล้วผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบ
- 6.3 ชำระเงินค่าบำรุงมหาวิทยาลัย ค่าบำรุงคณะ และค่าประกันอุบัติเหตุ ตามระเบียบ
- 6.4 นำคำร้องพร้อมใบเสร็จรับเงินมายื่นที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษา
- 6.5 นิสิตระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4-6 ปี จะต้องแนบหนังสือยินยอมจากผู้ปกครอง

มากับคำร้องด้วย

6.6 นิสิตต้องยื่นคำร้องขอลापักการเรียน ภายใน 2 สัปดาห์ นับจากวันเปิดภาคเรียน และชำระเงินรักษาสภาพนิสิตตามปฏิทินกำหนดการชำระเงินของมหาวิทยาลัย

6.7 นิสิตที่ถูกคัดชื่อออกเพราะไม่ชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา อาจขอกลับเข้าศึกษาต่อได้ ให้ติดต่อเจ้าหน้าที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษาเพื่อทราบแนวปฏิบัติ

การขอเปลี่ยนวิชาเอกหรือวิชาโท

นิสิตที่มีความประสงค์จะขอเปลี่ยนวิชาเอกหรือวิชาโท ให้ปฏิบัติดังนี้

1. ขอแบบคำร้องขอเปลี่ยนวิชาเอกหรือวิชาโท ที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษา และต้องขอใบแสดงผลการเรียนเพื่อใช้แนบกับคำร้องด้วย

2. เสนอคำร้องที่กรอกแล้ว ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบ

3. เสนอคำร้องต่อหัวหน้าภาควิชาที่เกี่ยวข้องทั้งสองภาควิชาเพื่อขอความเห็นชอบ

และพิจารณาความเหมาะสม

4. เสนอคำร้องต่อคณบดีที่นิสิตสังกัดเพื่อพิจารณาอนุมัติ

5. ส่งคำร้องที่อนุมัติแล้วที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษาเพื่อดำเนินการต่อไป

7. การขอย้ายคณะ

นิสิตภาคปกติที่มีความประสงค์จะขอย้ายคณะให้ปฏิบัติดังนี้

7.1 ให้ศึกษาข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2555 ข้อ 25 และประกาศมหาวิทยาลัยบูรพา เรื่อง การรับนิสิตระดับปริญญาตรีย้ายคณะเข้าศึกษาในคณะที่ประสงค์จะย้ายเข้าให้เข้าใจเป็นอย่างดีก่อนที่จะดำเนินการต่อไป

7.2 ขอแบบคำร้องขอย้ายคณะที่กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา และต้องขอใบแสดงผลการเรียน เพื่อใช้แนบกับคำร้องด้วย

7.3 เสนอคำร้องผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบ

7.4 เสนอคำร้องต่อคณบดีที่นิตินิสิตสังกัด เพื่อขอความเห็นชอบ

7.5 เสนอคำร้องต่อคณบดีที่จะขอย้ายไปสังกัด เพื่อพิจารณาอนุมัติ

7.6 ยื่นคำร้องที่อนุมัติแล้วที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษาเพื่อดำเนินการต่อไป

8. การขอหนังสือรับรอง

นิตินิสิตอาจขอให้มหาวิทยาลัยออกหนังสือรับรองประเภทต่าง ๆ ได้ เช่น หนังสือรับรองการเป็นนิตินิสิต หนังสือรับรองผลการศึกษา และหนังสือรับรองอื่น ๆ ในการขอหนังสือรับรองให้ปฏิบัติดังนี้

8.1 ขอแบบคำร้องขอหนังสือรับรองที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษาโดยระบุให้ชัดเจนว่าต้องการหนังสือรับรองชนิดใด

8.2 นำคำร้องที่กรอกแล้วไปยื่นที่กองคลัง และทรัพย์สินเพื่อชำระเงินค่าธรรมเนียม

8.3 ยื่นคำร้องพร้อมใบเสร็จรับเงินที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษา

8.4 เจ้าหน้าที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษาจะนัดวันมารับหนังสือรับรองภายหลัง

8.5 ถ้านิสิตต้องการให้ประทับตรามหาวิทยาลัย หรือลงชื่อรับรองในหนังสือรับรองพิเศษนิตินิสิตจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเช่นกัน และจะต้องนำแบบฟอร์มพิเศษมายื่น 2 ชุด เป็นอย่างน้อย

9. การแก้ไขประวัติ

นิตินิสิตที่มีความประสงค์จะขอแก้ไขประวัติของนิตินิสิต เช่น ต้องการเปลี่ยนชื่อ นามสกุล คำนำหน้าชื่อ ยศ ที่ปรากฏในทะเบียนของมหาวิทยาลัยให้ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันให้ปฏิบัติดังนี้

9.1 ขอแบบคำร้องขอแก้ไขประวัติ ที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษา

9.2 ยื่นคำร้องที่กรอกแล้วพร้อมสำเนาถ่ายของหลักฐานที่ต้องการแก้ไขที่กองทะเบียน และประมวลผลการศึกษาโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

9.3 เจ้าหน้าที่จะเสนอคำร้องต่ออธิการบดีหรือผู้รับมอบอำนาจเพื่อพิจารณาอนุมัติ ก่อนจึงจะแก้ไขเอกสารได้

9.4 นิตินิสิตปัจจุบันเท่านั้นที่มีสิทธิขอแก้ไขเอกสาร ผู้ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้วจะขอแก้ไขเอกสารไม่ได้ ยกเว้นเอกสารที่เกิดการผิดพลาดจากการคัดลอก เช่น วัน เดือน ปี หรือตัวสะกด การันต์ เป็นต้น

378.1946

๐ ๕๒๘ ๓

364057

10. การขอลาออก

นิตินิติที่มีความประสงค์จะขอลาออกให้ปฏิบัติดังนี้

- 10.1 ขอแบบคำร้องขอลาออกที่กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา
- 10.2 นำคำร้องที่กรอกแล้วผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา และคณบดีที่นิตินิติสังกัด
- 10.3 นำคำร้องให้ผู้ปกครองยินยอมในการขอลาออก (ผู้ปกครองต้องเป็นคนเดียวกับที่ลงชื่อในวันรายงานตัว)

10.4 ยื่นคำร้องที่กองทะเบียนและประมวลผลการศึกษา พร้อมบัตรประจำตัวนิตินิติ

11. การขอสำเร็จการศึกษา

ในภาคเรียนใดที่นิตินิติคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาให้ดำเนินการดังนี้

11.1 แจ้งความจำนงขอสำเร็จการศึกษาผ่านระบบการศึกษาออนไลน์ภายในวันที่กำหนด (ประมาณหนึ่งเดือนหลังจากเปิดเรียนภาคปกติ หรือสองสัปดาห์หลังเปิดเรียนภาคฤดูร้อน)

11.2 นำคำร้องขอสำเร็จการศึกษาไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและลงชื่อรับรองว่าเรียนครบตามหลักสูตร

11.3 นำใบแจ้งชำระเงินติดต่อชำระที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารธนาชาติ จำกัด (มหาชน)

11.4 ยื่นคำร้องขอรับปริญญาต่อนายทะเบียน และส่งรูปถ่ายสวมครุยปริญญาตามแบบที่กำหนด ขนาด 2 นิ้ว จำนวน 2 รูป เพื่อใช้ติดใบรับรองวุฒิ ภายในวันที่กำหนด

11.5 มหาวิทยาลัยจะออกใบรับรองวุฒิ หลังสำเร็จการศึกษาแล้วให้ โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

แนวคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิต (Life skills)

ความหมายของทักษะชีวิต

นักวิชาการ และนักจิตวิทยาได้ให้ความหมายของทักษะชีวิต (Life skill) ไว้ดังนี้

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1994, p. 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถทางสังคม ความคิดวิเคราะห์ ความพยายามเพิ่มพูนปฏิสัมพันธ์ของตนเองกับผู้อื่น และสิ่งแวดล้อมให้ประสบความสำเร็จ เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาในสถานการณ์วิกฤตที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ตลอดจนความสามารถที่จะส่งเสริมสุขภาพของบุคคลและชุมชนด้วย

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2542, หน้า 1) ให้ความหมายของทักษะชีวิต ไว้ว่าเป็นความสามารถอันประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ และทักษะ ในอันที่จะจัดการปัญหากรอบตัวในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ สารเสพติด บทบาทชายหญิง ชีวิตครอบครัว สุขภาพ อิทธิพลสื่อ สิ่งแวดล้อม จริยธรรม ปัญหาสังคม ฯลฯ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2540, หน้า 87) ให้ความหมายทักษะชีวิตไว้ว่าเป็นความสามารถที่จะปรับตัวและพัฒนาตนเอง ให้สามารถเผชิญปัญหาชีวิต และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข

ประเสริฐ ตันสกุล และคณะ (2538, หน้า 7) ให้ความหมายทักษะชีวิตไว้ว่า ทักษะชีวิตหมายถึง ความสามารถและความชำนาญในการประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อตัดสินใจเลือกทางแก้ปัญหาทางพฤติกรรมและสังคมที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างถูกต้อง

สรุปทักษะชีวิต หมายถึง ความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น และสามารถปรับตัวต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบของทักษะชีวิต

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1997, p. 2) กำหนดองค์ประกอบหลักของทักษะชีวิต ไว้ 5 คู่ 10 องค์ประกอบ และสามารถจัดแบ่งตามพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ 3 ด้าน แสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 องค์ประกอบของทักษะชีวิตตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก

พฤติกรรมการเรียนรู้	องค์ประกอบรายคู่
ความรู้	1. ความคิดสร้างสรรค์และความคิดวิเคราะห์วิจารณ์
เจตคติ	2. ความตระหนักรู้ในตนเองและความเห็นใจผู้อื่น
ทักษะ	3. การสร้างสัมพันธภาพและการสื่อสาร
	4. การตัดสินใจและการแก้ปัญหา
	5. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด

องค์ประกอบหลักของทักษะชีวิต (Core set of life skills) ตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1994, pp. 2-3)

1. ทักษะการตัดสินใจ (Decision making skill) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิต ซึ่งถ้าบุคคลมีการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในการกระทำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ โดยมีการประเมินทางเลือก และผลจากการตัดสินใจเลือกทางเลือกนั้น ๆ จะมีผลต่อสุขภาพของบุคคลนั้น ๆ

2. ทักษะการแก้ปัญหา (Problem solving skill) เมื่อบุคคลมีปัญหาต่าง ๆ ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ทำให้เกิดภาวะตึงเครียดทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ทักษะการแก้ปัญหาก็จะช่วยให้บุคคลสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตของเขาได้

3. ทักษะความคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking skill) มีส่วนสนับสนุนในการตัดสินใจ และการแก้ปัญหา ในการค้นหาทางเลือกต่าง ๆ และผลที่เกิดขึ้นในแต่ละทางเลือกถึงแม้ว่ายังไม่มี การตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาก็ตาม ความคิดสร้างสรรค์ยังช่วยให้คุณคนสามารถนำประสบการณ์ ที่ผ่านมา มาใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

4. ทักษะความคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical thinking skill) เป็นความสามารถที่จะ วิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร และประเมินปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติและพฤติกรรม เช่น ค่านิยม แรงกดดันจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต

5. ทักษะการสื่อสาร (Effective communication skill) หมายถึง ความสามารถในการ ใช้คำพูด และภาษาท่าทาง เพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนอย่างเหมาะสมกับ สภาพวัฒนธรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ โดยความสามารถที่จะแสดงความคิดเห็น ความปรารถนา ความต้องการ การขอร้อง การเตือน การปฏิเสธ และการขอความช่วยเหลือ

6. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal relationship skill) สามารถช่วยให้ บุคคลมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และสามารถที่จะรักษาและดำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี ซึ่งเป็นสิ่ง สำคัญต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข

7. ทักษะการตระหนักรู้ในตน (Self-awareness skill) เป็นความสามารถในการเข้าใจจุดดี จุดด้อยของตนเอง อะไรที่ตนเองพึงปรารถนา และไม่พึงปรารถนา และเข้าใจในความแตกต่างจาก บุคคลอื่น สามารถอยู่ภายใต้แรงกดดันต่าง ๆ ในชีวิตได้ นอกจากนี้ ยังส่งผลต่อสัมพันธภาพ และ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และการเห็นอกเห็นใจผู้อื่นอีกด้วย

8. ทักษะความเห็นอกเห็นใจ (Empathy skill) เป็นความสามารถในการเข้าใจความรู้สึก และความเห็นใจบุคคลที่แตกต่างจากเรา ถึงแม้ว่าเราจะไม่คุ้นเคย ซึ่งจะช่วยให้เราเข้าใจและยอมรับ ความแตกต่างของบุคคลอื่น ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีทางสังคม เช่น ความแตกต่างทางเชื้อชาติ วัฒนธรรม โดยเฉพาะบุคคลผู้มีภาวะบกพร่องทางจิตใจ หรือบุคคลที่ไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคม

9. ทักษะการจัดการกับอารมณ์ (Coping with emotion skill) เป็นการจัดจึ๊ก และเข้าใจ อารมณ์ตนเอง และผู้อื่นว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ซึ่งจะช่วยให้สามารถตอบสนอง และแสดงออกได้ อย่างเหมาะสม เช่น อารมณ์รุนแรงต่าง ๆ หรือความเศร้าโศกที่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพ

10. ทักษะการจัดการกับความเครียด (Coping with stress skill) เป็นความสามารถรู้ถึง สาเหตุของความเครียด และรู้ถึงแนวทางในการควบคุมระดับความเครียด เช่น การเปลี่ยนแปลง สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในวิถีชีวิต การเรียนรู้วิธีการผ่อนคลายเมื่ออยู่ในภาวะตึงเครียดได้อย่างเหมาะสม เพื่อที่จะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ทางด้านสุขภาพ

ความต้องการ ความจำเป็นในการส่งเสริมทักษะชีวิต

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1994, p. 3) กล่าวว่า ทักษะชีวิต เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้เกิดขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ หรือความจำเป็น ดังนี้

1. ความต้องการ ความจำเป็นด้านเด็กและเยาวชน โดยสภาพความเป็นจริง พบว่า วันรุ่น เป็นจำนวนมากมีแนวโน้มของปัญหาสุขภาพ และสุขภาพจิต ซึ่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เช่น การใช้สารเสพติด การใช้ความรุนแรง เป็นต้น การป้องกัน หรือการแก้ปัญหาเหล่านี้ จะต้องจัดกิจกรรมที่นำไปสู่การแก้ปัญหาการจัดการในกลุ่มเด็กหรือวัยรุ่น และชี้แนวทางที่จะส่งเสริมให้เด็ก หรือวัยรุ่นมีความสามารถในการจัดการกับความเครียด และความกดดันต่าง ๆ

2. ความต้องการ ความจำเป็นด้านสังคม ด้วยเหตุที่ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ต่อความเจริญทางสังคมโดยเฉพาะในเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ดังนั้นเด็กและเยาวชนต้องมีความสามารถเพียงพอที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ รวมทั้งมีทักษะ ในการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ในการสื่อสาร และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งได้ เพื่อที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. ความต้องการและความจำเป็นด้านการศึกษา กระบวนการเรียนการสอนในปัจจุบัน เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แบบคิดเองแก้ปัญหาเอง นอกจากนั้นยังได้แบบอย่างทางเจตคติ และทักษะที่จำเป็นต่าง ๆ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องตระหนัก และให้ความสำคัญต่อการสอนทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นด้วย เพราะ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนนั่นเอง

กล่าวโดยสรุป ทักษะชีวิตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับนิสิตที่กำลัง ศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมีความเข้มแข็งด้านจิตใจ มีการพัฒนาทักษะเพื่อให้สามารถ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เมธาวี อุดมธรรมานภาพ, ภักดี ปรีวรรณ และ นราพร เล็กสุขุม (2545) ศึกษาผลของ การเรียนรู้ทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาตนด้านความฉลาดทางอารมณ์ (ดี เก่ง สุข) ตามแนวคิดของ กรมสุขภาพจิตด้วยโปรแกรมการฝึกทางจิตวิทยา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการเรียนรู้ ทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาตนสู่ด้านความฉลาดทางอารมณ์ (ดี เก่ง สุข) ตามแนวคิดของกรมสุขภาพจิต ด้วยโปรแกรมการฝึกทางจิตวิทยามีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มสูงขึ้นกว่านักศึกษาที่ไม่ได้ เข้าร่วมโครงการเรียนรู้ทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาตนสู่ด้านความฉลาดทางอารมณ์ (ดี เก่ง สุข) ตามแนวคิด ของกรมสุขภาพจิตด้วยโปรแกรมการฝึกทางจิตวิทยาทั้ง 9 ด้าน (นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

มาริสา รัตโนโสภา (2550) ศึกษาผลการใช้กระบวนการกลุ่มพัฒนาทักษะชีวิตต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านค้อ อำเภอนอนสรวง จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เข้าร่วมกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วม กิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่เข้าร่วมกระบวนการกลุ่มพัฒนาทักษะชีวิต มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่ไม่เข้าร่วมกระบวนการกลุ่มพัฒนา ทักษะชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กมลวรรณ จินหน่อ (2553) ศึกษาการใช้กิจกรรมการแนะแนวเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิต ด้านการจัดการเรียน เวลา และความสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า หลังการทำกิจกรรมการแนะแนว นักเรียนมีทักษะชีวิต ด้านการจัดการเรียน เวลา และความสัมพันธ์ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อิลองก้อร์ จารุจิต (2555) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลมีทักษะชีวิตด้านการตระหนักรู้ในตนเอง การคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหาโดยส่วนย่อยในแต่ละด้านและโดยรวม สูงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

สุภาพร บุญคำ (2556) ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต มีคะแนน การทดสอบหลังการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มอยู่ในระดับ มากที่สุด งานวิจัยต่างประเทศ

เมลินดา (Melinda, 1981: Online) ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการฝึกทักษะ ชีวิตในการเพิ่มพฤติกรรมที่เหมาะสมในชั้นเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2 ในชุมชนเมือง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมก่อกวนใน ชั้นเรียนได้ แต่ไม่สนับสนุนในด้านการพูดที่เหมาะสม ตลอดจนลดการพูดจาที่ไม่เหมาะสม

กิลคริสต์ (Gilchrist, 1987) ศึกษาผลการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับทักษะชีวิต (Life skill counseling) ผลการวิจัยพบว่า การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับทักษะชีวิตสามารถลด ปรับเปลี่ยน หรือ ป้องกันพฤติกรรมทั้ง 4 อย่างในวัยรุ่น คือ การป้องกันการตั้งครรภ์อย่างไม่ตั้งใจ ลดความเครียด ลด การถูกสังคมนทอทั้ง ลดและเลิกพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และลดการใช้ยา และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มอร์กาเนต (Morganett, 1994) ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต โดยจัดเป็นลักษณะ กิจกรรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา จากการวิจัยพบว่า การให้คำปรึกษา แบบกลุ่มสามารถเสริมสร้างสุขภาพจิต และพัฒนาทักษะทางสังคมได้ ดังนั้นทักษะชีวิตจึงเป็น สิ่งสำคัญที่อยู่เบื้องหลังของการสร้างเสริมสุขภาพจิตแก่เด็ก

ลีเซล (Liesel, 2000: Online) ศึกษาโปรแกรมการแนะแนวและการให้คำปรึกษาเพื่อ พัฒนาทักษะชีวิต (บริบทของชาวแอฟริกัน) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถพัฒนาทักษะชีวิต ของตนเองเพิ่มขึ้นหลังจากการเข้ารับการทดลอง โดยสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เบนเดอร์ (Bender, 2002: Online) ศึกษาการสร้างโปรแกรมทักษะชีวิตเพื่อใช้ในการ พัฒนาทักษะชีวิตด้านส่วนตัว และด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลสำหรับผู้เรียน เกรด 7 (อายุ 12-16 ปี) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะชีวิตเพิ่มขึ้นหลังเข้าร่วมการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชาร์อน, ซู และ จูเลียน่า (Sharon, Sue & Juliana, 2003) ได้ศึกษาการสร้างทักษะชีวิต โดยผ่านการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยความร่วมมือและการทดลองหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน เกรด 6 โดยเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาทักษะชีวิตหลังเลิกเรียน โดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมี ส่วนร่วมและการทดลอง ผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการทักษะชีวิตทางสังคม เพิ่มขึ้นและประสบความสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 ภาคเรียนปลาย จำนวน โดยประมาณ 3,854 คน และอาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 119 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีทุกชั้นปีของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 ภาคเรียนปลาย ที่ได้มาจากการเปิดตาราง Taro Yamane ที่มีค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 364 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) จำแนกตามสาขาวิชา โดยกลุ่มตัวอย่างสมัครใจ และยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย แสดงดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 นิสิตระดับปริญญาตรีทุกชั้นปีของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 แยกตามสาขาวิชา

สาขา	จำนวนนิสิต	กลุ่มตัวอย่าง
การสอนภาษาไทย	213	33
การสอนชีววิทยา	25	4
การสอนเคมี	21	3
การสอนฟิสิกส์	21	3
การสอนศิลปะ	232	36
การศึกษาปฐมวัย	207	32

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สาขา	จำนวนนิสิต	กลุ่มตัวอย่าง
การสอนนาฏยสังคีต	178	28
การสอนคณิตศาสตร์	179	28
การสอนภาษาอังกฤษ	100	16
การสอนภาษาจีน	200	31
การสอนภาษาญี่ปุ่น	41	6
การสอนสุขศึกษาและพลศึกษา	364	57
การสอนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	170	26
เทคโนโลยีการศึกษา	293	46
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา	94	15
รวมทั้งสิ้น	2,338	364

ส่วนอาจารย์เลือกเฉพาะอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการนิสิตระดับปริญญาตรี
ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 85 คน แต่ได้แบบสอบถามกลับมาเพียง 31 คน

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในทุกกระยะได้รับการพิทักษ์สิทธิ์ตามหลักจริยธรรมการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต:
ฉบับนิสิต และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. แบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต:
ฉบับอาจารย์ และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

มีขั้นตอนการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. แบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่
นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับนิสิต

ผู้วิจัยพัฒนาแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับนิตินิต มีจำนวน 66 ข้อ แบ่งเป็นด้านการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ จำนวน 6 ข้อ การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต 20 ข้อ บุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา 20 ข้อ ด้านความรู้ความสามารถ 10 ข้อ ด้านจรรยาบรรณอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ 5 ข้อ ด้านเครื่องมือ และข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการ 5 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตรวัดการประเมินค่า 5 ระดับ โดยมีค่าคะแนนจาก “1” (มีความคิดเห็นว่ามีระดับบริการน้อยมากที่สุด) ถึง “5” (มีความคิดเห็นว่ามีระดับบริการมากที่สุด) โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดข้อคำถาม

1.2 สร้างแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับนิตินิต

1.3 นำแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับนิตินิต ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี รองศาสตราจารย์ ดร.สมศรี ทองนุช และผู้ช่วยศาสตราจารย์

ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้วิจัยกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

+1	=	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามเหมาะสมตามนิยามศัพท์
0	=	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามเหมาะสมตามนิยามศัพท์
-1	=	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่เหมาะสมตามนิยามศัพท์

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence; *IOC*) ระหว่างคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ ซึ่งทุกข้อคำถามได้ค่า *IOC* ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

1.4 ปรับปรุงแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับนิตินิต ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.5 ผู้วิจัยนำแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับนิตินิต ที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ไปหาค่าความเชื่อมั่นกับนิตินิตระดับปริญญาตรีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 จำนวน 66 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .61 ถึง .79 และวิเคราะห์

หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha method) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α -coefficient) 0.99 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแต่ละด้านและจำนวนข้อในแต่ละด้านดังนี้

- ด้านการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ จำนวน 6 ข้อ α -coefficient .92
- ด้านการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต 20 ข้อ α -coefficient .98
- ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ 20 ข้อ α -coefficient .97
- ด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ 10 ข้อ α -coefficient .95
- ด้านจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ 5 ข้อ α -Coefficient .91
- ด้านเครื่องมือและข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการ 5 ข้อ α -Coefficient .93

2. แบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับอาจารย์ จำนวน 46 ข้อ โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดข้อคำถาม

2.2 สร้างแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับอาจารย์ จำนวน 66 ข้อ

2.3 นำแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับอาจารย์ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ทับศรี รองศาสตราจารย์ ดร.สมศรี ทองนุช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

โดยผู้วิจัยกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

+1	=	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามเหมาะสมตามนิยามศัพท์
0	=	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามเหมาะสมตามนิยามศัพท์
-1	=	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่เหมาะสมตามนิยามศัพท์

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence; *IOC*) ระหว่างคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ ซึ่งมี 46 คำถามได้ค่า *IOC* ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2.4 ปรับปรุงแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับอาจารย์ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเหลือข้อคำถาม จำนวน 46 ข้อ แบ่งเป็นด้านการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ จำนวน 6 ข้อ การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต 20 ข้อ ด้านความรู้ความสามารถ 10 ข้อ ด้านจรรยาบรรณอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ 5 ข้อ ด้านเครื่องมือ และข้อมูลในการให้การปรึกษาวิชาการ 5 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าคะแนนจาก “1” (มีความคิดเห็นว่ามีระดับบริการน้อยมากที่สุด) ถึง “5” (มีความคิดเห็นว่ามีระดับบริการมากที่สุด)

2.5 ผู้วิจัยนำแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับอาจารย์ ที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ไปหาค่าความเชื่อมั่นกับนิติตระดับปริญญาตรีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 จำนวน 46 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .36 ถึง .85 และวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha method) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α -coefficient) 0.96 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแต่ละด้านและจำนวนข้อในแต่ละด้านดังนี้

- ด้านการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ จำนวน 6 ข้อ α -coefficient .88
- ด้านการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต 20 ข้อ α -coefficient .98
- ด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ 10 ข้อ α -coefficient .65
- ด้านจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ 5 ข้อ α -coefficient .86
- ด้านเครื่องมือและข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการ 5 ข้อ α -coefficient .97

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองในส่วนของนิติต และแจกแบบสอบถามไปยังภาคีวิชาต่าง ๆ สำหรับส่วนของคณาจารย์

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ช่วงระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการ ระหว่างวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2558 ถึง 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 1 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมา ผู้วิจัยได้จัดกระทำและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทุกฉบับ โดยใน ส่วนของนิสิตผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ ส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาได้คืนมาเพียง 31 ฉบับ แม้ได้มีการติดตามเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นข้อจำกัดของงานวิจัยในครั้งนี้
2. แยกแบบสอบถามให้เป็นหมวดหมู่
3. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่กำหนดคำตอบให้เลือกตอบ ได้แก่ สาขาวิชา โดยนำมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนว ทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระดับความคิดเห็นมาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 364 คน และอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 31 คน
2. ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของ นิสิตปริญญาตรี และอาจารย์เกี่ยวกับการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี
3. การวิเคราะห์เนื้อหาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีและอาจารย์เกี่ยวกับการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี ต่อดระดับความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีเกี่ยวกับการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรีทุกชั้นปี ของคณะศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2557 ภาคเรียนปลาย จำนวน 364 คน และอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการแก่นิสิตปริญญาตรีของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 84 คน แต่ได้แบบสอบถามกลับคืนมาเพียง 31 คน แม้ได้มีการติดตามเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นข้อจำกัดของงานวิจัยในครั้งนี้ การเก็บข้อมูลกระทำระหว่างวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2558 ถึง 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 1 เดือน ผลการศึกษาผู้วิจัยนำเสนอด้วยกราฟ แผนภูมิ และตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีการศึกษา เพศ กลุ่มสาขาวิชา และสาขาวิชา
2. ค่าสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ เพศ ตำแหน่งทางวิชาการ คุณวุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และหน่วยงานที่สังกัด
2. ค่าสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

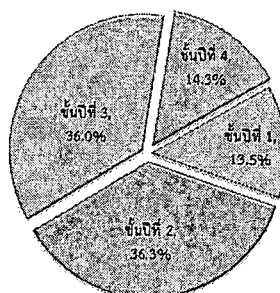
ในงานวิจัยนี้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
Mean different	แทน	ผลต่างค่าเฉลี่ยของประชากรกับตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบค่าที่
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต แก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีการศึกษา เพศ กลุ่มสาขาวิชา และสาขาวิชา

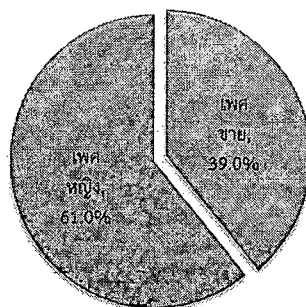
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ภาพที่ 3 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

จากภาพที่ 3 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 364 คน จำแนกออกเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 132 คน (ร้อยละ 36.30) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 131 คน (ร้อยละ 36.00) ในขณะที่เป็นนิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 49 คน (ร้อยละ 13.50) และเป็นนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จำนวน 52 คน (ร้อยละ 14.30) ตามลำดับ

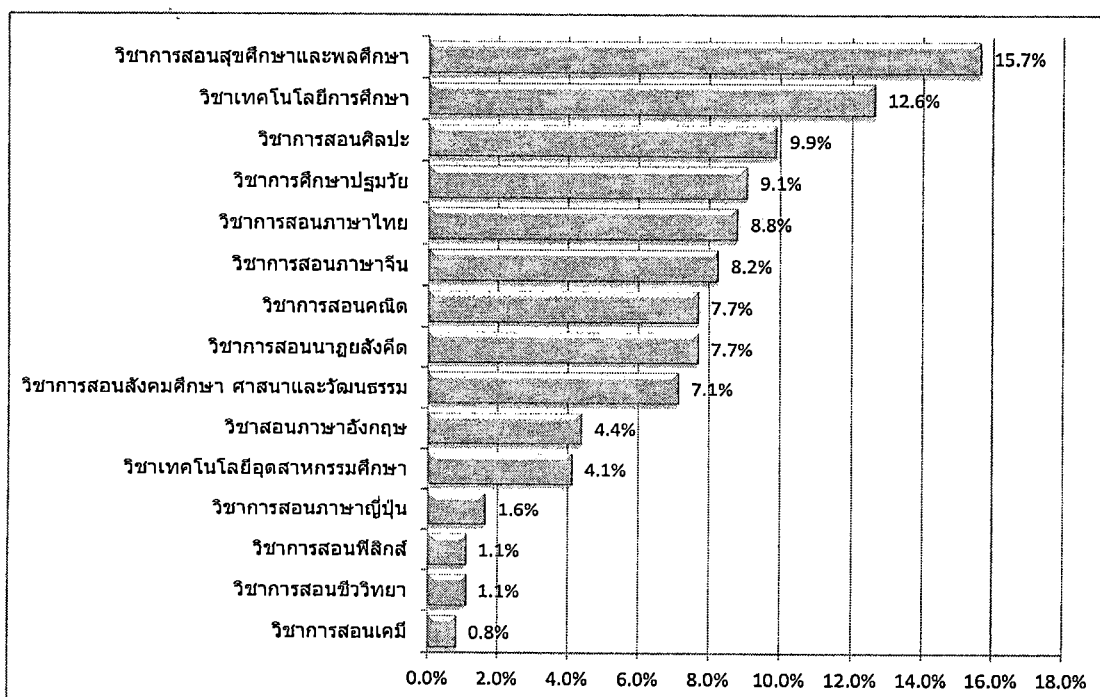
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

ภาพที่ 4 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

จากภาพที่ 4 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 222 คน (ร้อยละ 61.00) และเพศชาย จำนวน 142 คน (ร้อยละ 39.00)

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา

ภาพที่ 5 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา

จากภาพที่ 5 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาการสอนสุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 57 คน (ร้อยละ 15.70) เป็นนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 46 คน (ร้อยละ 12.60) เป็นนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาการสอน ศิลปะ จำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.90) เป็นนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 33 คน (ร้อยละ 9.10) เป็นนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาการสอนภาษาไทยจำนวน 32 คน (ร้อยละ 8.80) เป็นนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาการสอนภาษาจีนจำนวน 30 คน (ร้อยละ 8.20) เป็นนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์จำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.70) เป็นนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาการสอน นาฏยสังคีตจำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.70) เป็นนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมจำนวน 26 คน (ร้อยละ 7.10) เป็นนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 16 คน (ร้อยละ 4.40) เป็นนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา จำนวน 15 คน (ร้อยละ 4.10) เป็นนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาการสอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.60) เป็นนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาการสอนฟิสิกส์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.10) เป็นนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาการสอนชีววิทยา จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.10) เป็นนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาการสอนเคมี จำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.80) ตามลำดับ

2. ค่าสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิต ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ (AcaCsq)

การปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ	$\bar{X}$	SD
1. การได้รับการปรึกษาและแนะแนวทางด้านหลักสูตร และการเลือกวิชาเรียน จากอาจารย์ที่ปรึกษา (AcaCsq1)	3.15	0.96
2. การได้รับการปรึกษาและแนะแนวทางการลงทะเบียนเรียนวิชาต่าง ๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษา (AcaCsq2)	3.22	0.99
3. ท่านได้รับการปรึกษาและแนะแนวเกี่ยวกับวิธีการเรียน และการค้นคว้าข้อมูล ต่าง ๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษา (AcaCsq3)	3.18	0.95
4. อาจารย์ที่ปรึกษาติดตามผลการเรียนของท่านอย่างสม่ำเสมอ (AcaCsq4)	3.23	1.04

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ	$\bar{X}$	SD
5. อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ หรือตักเตือนเมื่อผลการเรียนของท่านต่ำลง (AcaCsq5)	3.17	1.08
6. อาจารย์ที่ปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือเพื่อ แก้ไขปัญหา และอุปสรรคในการเรียนของท่าน (AcaCsq6)	3.36	1.04
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ	3.22	0.86

จากตารางที่ 8 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านการปรึกษาและแนะแนวทางการปรึกษา (AcaCsg) มีค่าเท่ากับ 3.22 ($SD = 0.86$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อวิเคราะห์รายประเด็นจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อการปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหา และอุปสรรคในการเรียนจากอาจารย์ที่ปรึกษา (AcaCsq6) มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 1.04$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อการได้รับการปรึกษาและแนะแนวทางด้านหลักสูตรจากอาจารย์ที่ปรึกษา (AcaCsq1) มีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.15$, $SD = 0.96$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต (LsCsg)

การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต	$\bar{X}$	SD
1. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านมีทางเลือกในการตัดสินใจ อย่างมีประสิทธิภาพในการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (LsCsg1)	3.10	0.99
2. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถตัดสินใจ ในการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (LsCsg2)	3.09	0.99
3. เมื่อท่านมีความเครียดด้านร่างกายและจิตใจ อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษา และแนะแนวให้ท่านสามารถแก้ปัญหาได้ (LsCsg3)	3.15	1.00
4. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านมีทักษะการแก้ปัญหา (LsCsg4)	3.29	1.03

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต	$\bar{X}$	SD
5. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านมีความคิดสร้างสรรค์ (LsCsg5)	3.30	1.02
6. ท่านได้รับการปรึกษาและแนะแนวจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วท่านสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ (LsCsg6)	3.35	0.97
7. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร และสื่อที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต (LsCsg7)	3.22	0.98
8. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น ค่านิยม แรงกดดันจากเพื่อน ฯลฯ (LsCsg8)	3.22	1.00
9. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถสื่อสารเพื่อแสดงความคิดเห็น และความต้องการของตนเอง (LsCsg9)	3.24	0.96
10. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถสื่อสารเพื่อปฏิเสธ เตือน และขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นเมื่อยามจำเป็น (LsCsg10)	3.15	1.03
11. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถสร้างสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลอื่น (LsCsg11)	3.34	1.00
12. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถดำรงไว้ซึ่งสัมพันธอันดีกับบุคคลอื่น (LsCsg12)	3.32	1.02
13. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านเข้าใจจุดเด่น จุดด้อย และความต้องการของตนเอง (LsCsg13)	3.21	1.03
14. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านเข้าใจความแตกต่างของตนเองกับบุคคลอื่น (LsCsg14)	3.23	1.05
15. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านมีเข้าใจความรู้สึก และเห็นใจบุคคลที่มีความแตกต่าง (LsCsg15)	3.23	1.02
16. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม เมื่อมีเข้าใจความรู้สึกและเห็นใจบุคคลที่มีความแตกต่าง (LsCsg16)	3.21	1.02
17. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถตระหนักและเข้าใจอารมณ์ของตนเอง (LsCsg17)	3.22	1.03

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต	$\bar{X}$	SD
18. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถตอบสนองต่ออารมณ์ และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม (LsCsg18)	3.12	0.92
19. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านรู้สาเหตุ และระดับความเครียดของตนเอง รวมทั้งผลของความเครียดต่อร่างกาย อารมณ์ และสังคม (LsCsg19)	3.15	0.99
20. อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านให้มีทักษะในการเผชิญและจัดการกับความเครียดอย่างถูกวิธี (LsCsg20)	3.25	1.01
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนด้านการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต	3.22	0.84

จากตารางที่ 9 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต (LsCsg) มีค่าเท่ากับ 3.22 ($SD = 0.84$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อวิเคราะห์รายประเด็นจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อการได้รับการปรึกษาและแนะแนวจากอาจารย์ที่ปรึกษาจากนั้นนิสิตปริญญาตรีสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ (LsCsg6) มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 3.35, SD = 0.97$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในการให้การปรึกษาและแนะแนวทางเลือกในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (LsCsg1) มีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.10, SD = 0.99$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา (PerAd)

บุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา	$\bar{X}$	SD
1. อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส (PerAd1)	3.85	0.88
2. อาจารย์ที่ปรึกษามีลักษณะที่อบอุ่น (PerAd2)	3.78	0.96
3. อาจารย์ที่ปรึกษารับฟังความคิดเห็นของท่าน (PerAd3)	3.79	0.92
4. อาจารย์ที่ปรึกษามีความเข้าใจปัญหาของท่าน (PerAd4)	3.61	0.99
5. อาจารย์ที่ปรึกษามีความเข้าใจความรู้สึกของท่าน (PerAd5)	3.63	0.98

ตารางที่ 10 (ต่อ)

บุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา	$\bar{X}$	SD
1. อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส (PerAd1)	3.85	0.88
2. อาจารย์ที่ปรึกษามีลักษณะที่อบอุ่น (PerAd2)	3.78	0.96
3. อาจารย์ที่ปรึกษารับฟังความคิดเห็นของท่าน (PerAd3)	3.79	0.92
4. อาจารย์ที่ปรึกษามีความเข้าใจปัญหาของท่าน (PerAd4)	3.61	0.99
5. อาจารย์ที่ปรึกษามีความเข้าใจความรู้สึกของท่าน (PerAd5)	3.63	0.98
6. อาจารย์ที่ปรึกษามีความจริงจัง (PerAd6)	3.94	0.94
7. อาจารย์ที่ปรึกษามีความเห็นอกเห็นใจท่าน (PerAd7)	3.74	0.93
8. อาจารย์ที่ปรึกษามีความเมตตากรุณา (PerAd8)	3.86	0.90
9. อาจารย์ที่ปรึกษามีความเป็นกันเอง (PerAd9)	3.85	0.96
10. อาจารย์ที่ปรึกษาเจรจาด้วยถ้อยคำที่เป็นมิตร (PerAd10)	3.86	0.92
11. อาจารย์ที่ปรึกษามีความประพฤติที่เหมาะสม (PerAd11)	3.90	0.86
12. อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีต่อท่าน (PerAd12)	3.91	0.87
13. อาจารย์ที่ปรึกษามองโลกในแง่ดี (PerAd13)	3.81	0.92
14. อาจารย์ที่ปรึกษามองนิสิตปริญญาตรีในแง่ดี (PerAd14)	3.81	0.93
15. อาจารย์ที่ปรึกษาให้ท่านได้พบทุกครั้งเมื่อมีการนัดหมาย (PerAd15)	3.68	0.95
16. อาจารย์ที่ปรึกษามีความกระตือรือร้นในการให้การปรึกษา (PerAd16)	3.68	0.89
17. อาจารย์ที่ปรึกษาเต็มใจให้ความช่วยเหลือท่านอย่างสุดความสามารถ (PerAd17)	3.74	0.89
18. อาจารย์ที่ปรึกษายอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล (PerAd18)	3.79	0.87
19. อาจารย์ที่ปรึกษาเอาใจใส่ท่านอย่างทั่วถึง และสม่ำเสมอ (PerAd19)	3.67	0.96
20. อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาให้การปรึกษาในการแก้ไขปัญหา (PerAd20)	3.62	0.98
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา	3.78	0.76

จากตารางที่ 10 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา (PerAd) มีค่าเท่ากับ 3.78 ($SD = 0.76$) ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยเมื่อวิเคราะห์รายประเด็นจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อความจริงจังของอาจารย์ที่ปรึกษา (PerAd6) มีค่ามากที่สุด

($\bar{X} = 3.94, SD = 0.94$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นต่อความเข้าใจปัญหาของนิสิตปริญญาตรี จากอาจารย์ที่ปรึกษา (PerAd4) มีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.61, SD = 0.99$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านความรู้ความสามารถ (AbiAd)

ความรู้ความสามารถ	$\bar{X}$	SD
1. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (AbiAd1)	3.78	0.85
2. อาจารย์ที่ปรึกษามีความสามารถในการสื่อสาร (AbiAd2)	3.77	0.90
3. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ในกระบวนการให้การปรึกษา (AbiAd3)	3.79	0.85
4. อาจารย์ที่ปรึกษามีทักษะในการใช้เทคนิคการให้การปรึกษา (AbiAd4)	3.77	0.89
5. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความ เข้าใจในธรรมชาติของนิสิตปริญญาตรี (AbiAd5)	3.60	0.84
6. เมื่อท่านมีปัญหาอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้การดูแลช่วยเหลือ (AbiAd6)	3.59	0.84
7. อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อให้การปรึกษา (AbiAd7)	3.56	0.86
8. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมืองการปกครอง (AbiAd8)	3.62	0.86
9. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และการลงทะเบียนของนิสิตปริญญาตรี (AbiAd9)	3.63	0.89
10. เมื่อท่านไม่ทราบข้อมูลใด ๆ อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถแนะแนวทางในการสืบค้นข้อมูลที่ท่านต้องการได้ (AbiAd10)	3.56	0.87
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความรู้ความสามารถ	3.67	0.71

จากตารางที่ 11 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิต ปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านความรู้ความสามารถ (AbiAd) มีค่าเท่ากับ 3.67 ($SD = 0.71$) ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยเมื่อวิเคราะห์รายประเด็นจะพบว่า

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีต่อความรู้ในกระบวนการให้การปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา (AbiAd3) มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 3.79, SD = 0.85$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นในขณะทีนิสิตปริญญาตรีไม่ทราบข้อมูลใด ๆ อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถแนะแนวทางในการสืบค้นข้อมูลที่ต้องการได้ (AbiAd10) มีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.56, SD = 0.87$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีต่อการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (EthAd)

จรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	$\bar{X}$	SD
1. อาจารย์ที่ปรึกษาคำนิ่งถึงสวัสดิภาพ และประโยชน์ของท่าน (EthAd1)	3.60	0.82
2. เมื่อนิสิตปริญญาตรีมีปัญหาไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษารักษาความลับของท่าน (EthAd2)	3.59	0.92
3. อาจารย์ที่ปรึกษาพยายามช่วยเหลือท่านจนสุดความสามารถ (EthAd3)	3.67	0.90
4. หากปัญหาใดเกินความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ก็จะดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญ (EthAd4)	3.52	0.85
5. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่วิพากษ์วิจารณ์บุคคล หรือมหาวิทยาลัยให้ท่านฟัง (EthAd5)	3.61	0.90
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	3.60	0.76

จากตารางที่ 12 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (EthAd) มีค่าเท่ากับ 3.60 ($SD = 0.76$) ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยเมื่อวิเคราะห์รายประเด็นจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีต่อการพยายามช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษา (EthAd3) มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 3.67, SD = 0.90$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของการดำเนินการส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเมื่อนิสิตปริญญาตรีเกิดปัญหาที่เกินความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา (EthAd4) มีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.52, SD = 0.85$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี
ต่อการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์
ด้านเครื่องมือ และข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการ

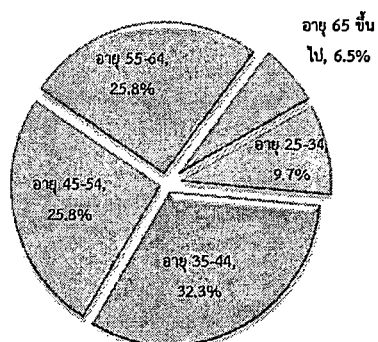
เครื่องมือ และข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการ	$\bar{X}$	SD
1. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย (InsCsg1)	3.65	0.87
2. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มือนิสิตปริญญาตรี (InsCsg2)	3.64	0.87
3. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรของคณะ (InsCsg3)	3.76	0.88
4. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา (InsCsg4)	3.72	0.89
5. อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทุนการศึกษา (InsCsg5)	3.67	0.88
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนเครื่องมือ และข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการ	3.69	0.78

จากตารางที่ 13 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านคะแนนเครื่องมือ และข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการ (InsCsg) มีค่าเท่ากับ 3.69 ($SD = 0.78$) ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยเมื่อวิเคราะห์รายประเด็นจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรของคณะของอาจารย์ที่ปรึกษา (InsCsg3) มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 3.76$, $SD = 0.88$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มือนิสิตปริญญาตรีของอาจารย์ที่ปรึกษา (InsCsg2) มีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.64$, $SD = 0.87$)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนว
ทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ เพศ ตำแหน่งทางวิชาการ คุณวุฒิ
ทางการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และหน่วยงานที่สังกัด

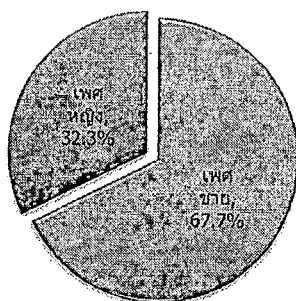
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

ภาพที่ 6 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

จากภาพที่ 6 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ที่มีช่วงอายุระหว่าง 35 ปี ถึง 44 ปี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 32.30) ช่วงอายุระหว่าง 45 ปี ถึง 54 ปี จำนวน 8 คน (ร้อยละ 25.80) และช่วงอายุระหว่าง 55 ปี ถึง 64 ปี จำนวน 8 คน (ร้อยละ 25.80) ในขณะที่ช่วงอายุระหว่าง 25 ปี ถึง 34 ปี จำนวน 3 คน (ร้อยละ 9.70) และช่วงอายุมากกว่า 65 ปี ขึ้นไปจำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.50)

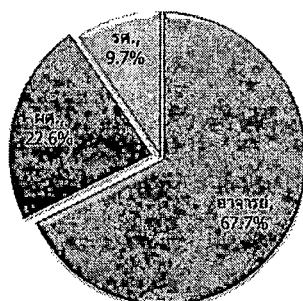
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

ภาพที่ 7 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

จากภาพที่ 7 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 21 คน (ร้อยละ 67.70) ในขณะที่เป็นเพศหญิง จำนวน 10 คน (ร้อยละ 32.30)

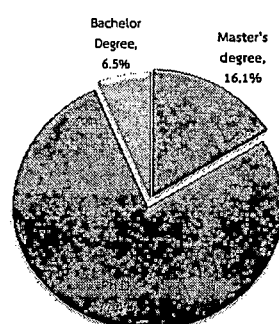
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ภาพที่ 8 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

จากภาพที่ 8 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ จำนวน 21 คน (ร้อยละ 67.70) มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์จำนวน 7 คน (ร้อยละ 22.60) ในขณะที่มีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์จำนวน 3 คน (ร้อยละ 9.70)

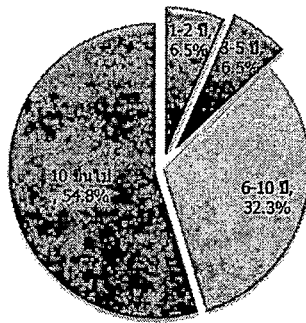
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณวุฒิทางการศึกษา

ภาพที่ 9 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณวุฒิทางการศึกษา

จากภาพที่ 9 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีคุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 24 คน (ร้อยละ 77.40) คุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน (ร้อยละ 16.10) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ระบุคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.50)

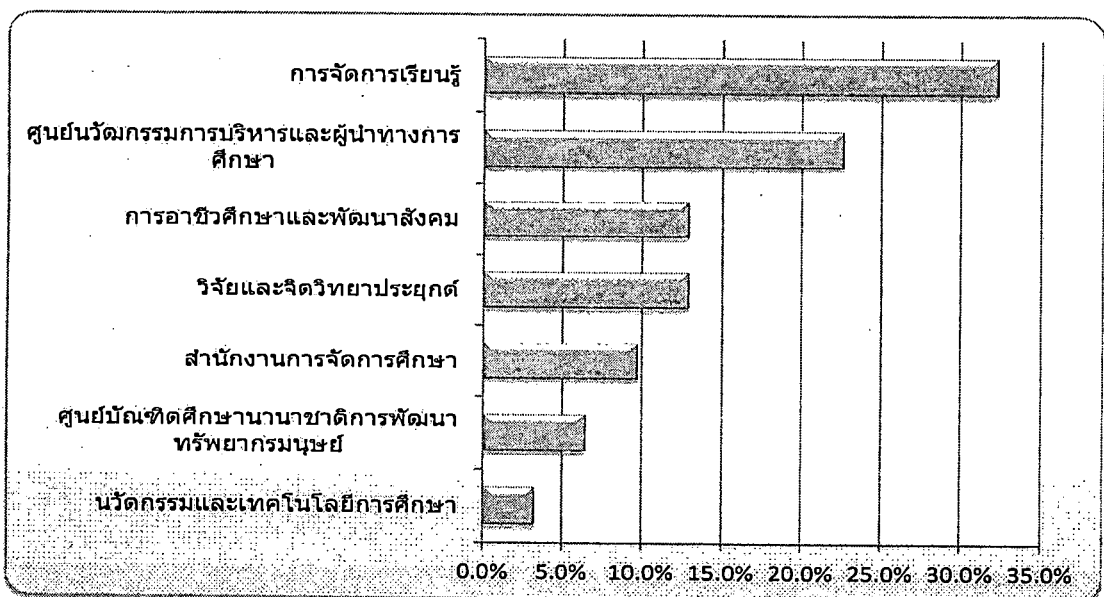
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ภาพที่ 10 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

จากภาพที่ 10 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไปจำนวน 17 คน (ร้อยละ 54.80) มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 6 ปี ถึง 10 ปี จำนวน 10 คน (ร้อยละ 32.30) ในขณะที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 3 ปี ถึง 5 ปี จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.50) และประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1 ปี ถึง 2 ปี จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.50)

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา

ภาพที่ 11 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา

จากภาพที่ 11 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงาน ณ ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 32.30) ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา จำนวน 7 คน (ร้อยละ 22.60) ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 12.90) ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม จำนวน 4 คน (ร้อยละ 12.90) สำนักงานการจัดการศึกษา จำนวน 3 คน (ร้อยละ 9.70) ศูนย์บัณฑิตศึกษานานาชาติการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.50) และปฏิบัติงาน ณ ภาควิชา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.20)

2. ค่าสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ (AcaCsg)

ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ	$\bar{X}$	SD
1. ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวทางด้านหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียนแก่นิสิตปริญญาตรี (AcaCsg1)	3.55	0.93
2. ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวทางด้านการลงทะเบียนเรียนวิชาต่าง ๆ แก่นิสิตปริญญาตรี (AcaCsg2)	3.52	1.00
3. ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวเกี่ยวกับวิธีการเรียนและการค้นคว้า ข้อมูลต่าง ๆ แก่นิสิตปริญญาตรี (AcaCsg3)	3.74	1.03
4. ท่านติดตามผลการเรียนของนิสิตปริญญาตรีในที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ (AcaCsg4)	3.58	1.09
5. ท่านให้การแนะนำ หรือตักเตือนเมื่อผลการเรียนของนิสิตปริญญาตรีในที่ปรึกษาดำลง (AcaCsg5)	3.48	1.15
6. ท่านให้การปรึกษาแนะนำช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหา และอุปสรรคในการเรียนของนิสิตปริญญาตรี (AcaCsg6)	4.10	0.91
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ	3.66	0.80

จากตารางที่ 14 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ (AcaCsg) มีค่าเท่ากับ 3.66 ($SD = 0.80$) ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยเมื่อวิเคราะห์รายประเด็นจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อการให้การปรึกษาแนะนำ ช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหา และอุปสรรคในการเรียนต่อนิสิตปริญญาตรี (AcaCsg6) มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 4.10, SD = 0.91$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อการแนะนำ หรือตักเตือนเมื่อผลการเรียนของนิสิตปริญญาตรีในที่ปรึกษาต่ำลง (AcaCsg5) มีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.48, SD = 1.15$)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ต่อการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต (LsCsg)

การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต	$\bar{X}$	SD
1. ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีให้มีทางเลือกในการตัดสินใจ ในการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (LsCsg1)	3.19	1.14
2. ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีให้สามารถตัดสินใจ ในการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (LsCsg2)	3.16	1.13
3. เมื่อนิสิตปริญญาตรีมาขอรับการปรึกษาเรื่องความเครียดด้านร่างกายและจิตใจ ท่านสามารถให้การปรึกษาและแนะแนวเพื่อให้นิสิตปริญญาตรีสามารถแก้ปัญหาได้ (LsCsg3)	3.52	0.93
4. ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีให้มีทักษะการแก้ปัญหา (LsCsg4)	3.61	0.88
5. ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ (LsCsg5)	3.58	1.03
6. เมื่อนิสิตปริญญาตรีได้รับการปรึกษาและแนะแนวจากท่านแล้ว นิสิตปริญญาตรี สามารถแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ (LsCsg6)	3.68	0.98
7. ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร และสื่อที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต (LsCsg7)	3.55	1.12
8. ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น ค่านิยม แรงกดดันจากเพื่อน ฯลฯ (LsCsg8)	3.45	1.15

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต	$\bar{X}$	SD
9. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการสื่อสารเพื่อแสดงความคิดเห็นและความต้องการของตนเอง (LsCsg9)	3.55	1.15
10. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการสื่อสารเพื่อปฏิเสธตักเตือนและขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นเมื่อยามจำเป็น (LsCsg10)	3.39	1.05
11. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการสร้างสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลอื่น (LsCsg11)	3.84	1.00
12. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการดำรงไว้ซึ่งสัมพันธอันดีกับบุคคลอื่น (LsCsg12)	3.77	1.02
13. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการเข้าใจจุดดี จุดด้อยของตนเองและความต้องการของตนเอง (LsCsg13)	3.65	0.91
14. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการเข้าใจความแตกต่างของตนเองกับบุคคลอื่น (LsCsg14)	3.68	0.98
15. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการเข้าใจความรู้สึกและเห็นใจบุคคลที่มีความแตกต่าง (LsCsg15)	3.65	0.84
16. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการแสดงพฤติกรรมเห็นอกเห็นใจผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม (LsCsg16)	3.58	0.85
17. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการตระหนักรู้และเข้าใจอารมณ์ของตนเอง (LsCsg17)	3.61	0.92
18. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการแสดงพฤติกรรมที่ตอบสนองต่ออารมณ์ได้อย่างเหมาะสม (LsCsg18)	3.45	1.03
19. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีให้สามารถรู้สาเหตุและระดับความเครียดของตนเอง รวมทั้งผลของความเครียดต่อร่างกาย อารมณ์ และสังคม (LsCsg19)	3.45	1.06
20. ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีให้มีทักษะในการเผชิญและจัดการกับความเครียดอย่างถูกวิธี (LsCsg20)	3.55	0.89
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต	3.55	0.84

จากตารางที่ 15 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต (LsCsg) มีค่าเท่ากับ 3.55 ($SD = 0.84$) ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยเมื่อวิเคราะห์รายประเด็นจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ต่อการให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในการสร้างสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (LsCsg11) มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 1.00$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์ต่อการให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตปริญญาตรีในความสามารถตัดสินใจในการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (LsCsg2) มีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.16$, $SD = 1.13$)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อความรู้ความสามารถ (AbiAd)

ความรู้ความสามารถ	$\bar{X}$	SD
1. ท่านมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (AbiAd1)	3.74	0.82
2. ท่านมีความสามารถในการสื่อสาร (AbiAd2)	4.10	1.04
3. ท่านมีความรู้ในกระบวนการให้การศึกษา (AbiAd3)	3.81	0.98
4. ท่านมีทักษะในการใช้เทคนิคให้การศึกษา (AbiAd4)	3.61	1.09
5. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของนิสิตปริญญาตรี (AbiAd5)	4.74	3.32
6. ท่านสามารถให้การดูแลช่วยเหลือนิสิตปริญญาตรีเมื่อมีปัญหา (AbiAd6)	3.84	0.78
7. ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้การศึกษา (AbiAd7)	3.68	1.17
8. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมืองการปกครอง (AbiAd8)	4.00	0.97
9. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และการลงทะเบียนของนิสิตปริญญาตรี (AbiAd9)	3.81	0.83
10. ท่านสามารถแนะแนวทางแก่นิสิตปริญญาตรีในการสืบค้นข้อมูล (AbiAd10)	3.94	0.93
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความรู้ความสามารถ	3.93	0.68

จากตารางที่ 16 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านความรู้ความสามารถ (AbiAd) มีค่าเท่ากับ 3.93 ($SD = 0.68$) ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยเมื่อวิเคราะห์รายประเด็นจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของนิสิตปริญญาตรี (AbiAd5) มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 4.74, SD = 3.32$) และค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อทักษะในการใช้เทคนิคให้การปรึกษา (AbiAd4) มีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.61, SD = 1.09$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ต่อจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (EthAd)

จรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	$\bar{X}$	SD
1. ท่านคำนึงถึงสวัสดิภาพและประโยชน์ของนิสิตปริญญาตรี (EthAd1)	4.39	0.80
2. เมื่อนิสิตปริญญาตรีมีปัญหาขอรับการปรึกษา ท่านรักษาความลับของนิสิตปริญญาตรี (Ethi2)	4.48	0.81
3. ท่านพยายามช่วยเหลือนิสิตปริญญาตรีจนสุดความสามารถ (EthAd3)	4.26	0.93
4. หากปัญหาใดเกินความสามารถของท่าน ท่านก็จะดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญ (EthAd4)	3.90	1.14
5. ท่านไม่วิพากษ์วิจารณ์บุคคล หรือมหาวิทยาลัยให้นิสิตปริญญาตรีฟัง (EthAd5)	3.97	1.14
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ	4.20	0.78

จากตารางที่ 17 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ด้านจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (EthAd) มีค่าเท่ากับ 4.20 ($SD = 0.78$) ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยเมื่อวิเคราะห์รายประเด็น พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อการรักษาความลับของนิสิตปริญญาตรีเมื่อเขามาขอรับการปรึกษา (Ethi2) มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 4.48, SD = 0.81$) และค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อการดำเนินการส่งต่อนิสิตปริญญาตรีไปยังผู้เชี่ยวชาญเมื่อปัญหาที่เกิดขึ้นความสามารถ (EthAd4) มีค่าน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.90, SD = 1.14$)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์
ต่อเครื่องมือ และข้อมูลในการให้การปรึกษาทางวิชาการ (InsCsg)

เครื่องมือ และข้อมูลในการให้การปรึกษาทางวิชาการ	$\bar{X}$	SD
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับ ปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย (InsCsg1)	3.61	0.84
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มือนิสิตปริญญาตรี (InsCsg2)	3.58	0.92
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรของคณะ (InsCsg3)	3.77	0.88
4. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา (InsCsg4)	3.84	0.90
5. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทุนการศึกษา (InsCsg5)	3.55	0.89
ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนเครื่องมือ และข้อมูลในการให้การปรึกษาทางวิชาการ	3.67	0.83

จากตารางที่ 18 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์
ต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ เครื่องมือ และข้อมูลใน
การให้การปรึกษาทางวิชาการ (InsCsg) มีค่าเท่ากับ 3.67 ($SD = 0.83$) ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยเมื่อ
วิเคราะห์รายประเด็นจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อความรู้ความเข้าใจ
เกี่ยวกับคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา (InsCsg4) มีค่ามากที่สุด ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.90$) และค่าเฉลี่ยของ
ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทุนการศึกษา (InsCsg5) มีค่าน้อย
ที่สุด ($\bar{X} = 3.55$, $SD = 0.89$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยสถาบันโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี และอาจารย์เกี่ยวกับการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตปริญญาตรีทุกชั้นปีของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 ภาคเรียนปลาย จากการเปิดตาราง Taro Yamane ที่ค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 364 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) จำแนกตามสาขาวิชา โดยกลุ่มตัวอย่างสมัครใจ และยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย ส่วนอาจารย์เลือกเฉพาะอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการของนิสิตปริญญาตรี ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 85 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในทุกกระยะได้รับการพิทักษ์สิทธิ์ตามหลักจริยธรรมการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 แบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต: ฉบับนิสิตปริญญาตรี และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 66 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .61 ถึง .79 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 0.99 และ ชุดที่ 2 แบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต: ฉบับอาจารย์ และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 46 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .36 ถึง .85 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 0.96 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองในส่วนของนิสิตปริญญาตรี และแจกแบบสอบถามไปยังภาควิชาต่าง ๆ สำหรับส่วนของอาจารย์ โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2558 ถึง 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 1 เดือน ในส่วนของนิสิตปริญญาตรี ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ แต่ในส่วนของอาจารย์ที่ปรึกษาได้คืนมาเพียง 31 ฉบับ หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window ดังนี้ 1) วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี และอาจารย์เกี่ยวกับการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี 2) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอใน 3 ส่วน คือ 1) ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี 2) ความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ในเชิงปริมาณ และ 3) ความคิดเห็นเชิงคุณภาพของนิสิตปริญญาตรี และอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ดังต่อไปนี้

ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

1. นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการของนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22, SD = 0.86$)

2. นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22, SD = 0.84$)

3. นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.78, SD = 0.76$)

4. นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.67, SD = 0.71$)

5. นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.60, SD = 0.76$)

6. นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อเครื่องมือ และข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.69, SD = 0.78$)

ความคิดเห็นของอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

1. อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อการปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.66, SD = 0.80$)

2. อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อการปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.55, SD = 0.84$)

3. อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อความรู้ความสามารถในการให้การปรึกษาแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.93, SD = 0.68$)

4. อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=4.20, SD = 0.78$)

5. อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับความคิดเห็นต่อเครื่องมือ และข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=3.67, SD = 0.83$)

ความคิดเห็นเชิงคุณภาพของนิสิตปริญญาตรีและอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ ต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์

นิสิตปริญญาตรี จำนวน 89 คน (24.45%) แสดงความคิดเห็นต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 2 ประเด็น การปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต โดยในแต่ละประเด็นจำแนกเป็น จุดเด่น และความต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงบริการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต ดังนี้

1. การปรึกษาทางวิชาการ

1.1 ด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา

จุดเด่น

- อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำเป็นอย่างดี
- อาจารย์ให้การปรึกษาดี ให้ความรู้ที่หลากหลาย
- อาจารย์ให้การปรึกษาในด้านการเลือกลงเรียนวิชาต่าง ๆ
- อาจารย์ให้การปรึกษาด้านวิชาการแก่นิสิตปริญญาตรี เป็นอย่างดี มีการชี้แนะแนะนำให้มีความรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับนิสิตปริญญาตรี
- อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำการเรียนรู้อย่างดี ให้การปรึกษาดูแลนิสิตปริญญาตรี ช่วยเหลือตอนมีปัญหาอย่างสุดความสามารถ
- อาจารย์ผู้สอนในคณะ ในรายวิชาที่เรียนมีการแนะแนวให้การปรึกษา และช่วยเหลือในเรื่องการเรียนได้ดี
- ส่วนมากจะได้รับการปรึกษาจากอาจารย์ชาวจีน โดยเฉพาะการเตรียมตัวก่อนศึกษาต่อประเทศจีน เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจ และสื่อสารได้
- อาจารย์ให้การปรึกษาดีมาก เหมาะกับการนำไปใช้กับการดำเนินชีวิตเพราะนิสิตปริญญาตรี ที่เรียนจบมา เพื่อเป็นครูจึงจำเป็นต้องให้คำแนะนำมาก
- ได้รับคำแนะนำทางการเรียนศิลปะ เช่น เทคนิคการวาดรูป การใช้อุปกรณ์ ทักษะการสอนศิลปะ ให้นักเรียนสนใจ เป็นต้น
- อาจารย์มีความสามารถในด้านวิชาการมาก อยากให้อาจารย์ได้ใช้ความสามารถในด้านนี้ เผยแพร่แก่นิสิตปริญญาตรี ต่อไป

- มีการให้การปรึกษาและแนะแนวทางที่ดี ทำให้สามารถมีทางเลือกในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น
- อาจารย์ที่ปรึกษาติดตามผลการศึกษาที่ดี เมื่อมีข้อมูลทางวิชาการที่น่าสนใจก็จะนัดนิสิตปริญญาตรี มาเพื่อบอกและแจ้งข้อมูลต่าง ๆ
- อาจารย์สามารถแนะนำวิชาการศึกษา หรือแนวทางในการศึกษาต่อได้
- อาจารย์สามารถแนะแนว และแนะนำแนวทางที่ดีให้มุมมองในหลายแง่คิดต่อการใช้ชีวิต ทั้งการเป็นอยู่ การเรียนการสอน จนรวมไปถึง แรงบันดาลใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท
- อาจารย์ดูแลดีมาก ๆ ใครติด F อาจารย์ก็คอยติดตามเพื่อแก้ไขให้แล้วเสร็จ
- อาจารย์มีแนวทางการดูแลเรื่องวิชาการที่ดี
- อาจารย์มีการใส่ใจ ดูแลนิสิตปริญญาตรี อย่างเข้าถึงตัวบุคคล อีกทั้งมีการช่วยเหลือนิสิตปริญญาตรี เมื่อมีปัญหาอย่างเต็มความสามารถ
- อาจารย์ที่ปรึกษาเข้าใจ เข้าถึงปัญหาของนิสิตปริญญาตรี ร่วมกันคิดแก้ปัญหา ร่วมกันให้ความร่วมมือเพื่อประสบความสำเร็จร่วมกัน
- อาจารย์ที่ปรึกษาดูแลเรื่องเกรด คอยให้การปรึกษา กระตุ้นการตั้งใจเรียน
- อาจารย์สนใจผลการเรียนและติดตามผลการเรียนอยู่เสมอ พร้อมให้การปรึกษาอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งคอยแก้ปัญหาเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนอย่างเหมาะสม
- อาจารย์สามารถให้การปรึกษาได้ดี เมื่อมีโอกาสได้เจอกันก็จะพูดคุยถามถึงการลงทะเบียน และวิชาเรียนต่าง ๆ ที่ได้เรียนกับอาจารย์ท่านใดบ้าง บางครั้งก็จะแนะแนวทางให้สำหรับการเรียนวิชานั้น ๆ จะต้องทำอย่างไรจึงจะเรียนได้ดี
- อาจารย์ให้การปรึกษาได้ดี มีประโยชน์ และความรู้

1.2 ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา

จุดเด่น

- อาจารย์ที่ปรึกษาคอยช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของนิสิตปริญญาตรีที่มีปัญหา
- อาจารย์ที่ปรึกษามีมนุษยสัมพันธ์ดี ยิ้มตลอด มีปัญหาอะไรเคลียร์ให้หมด
- อาจารย์ให้ความช่วยเหลือดี มีการปรึกษาให้กับนิสิตปริญญาตรี อย่างสม่ำเสมอ
- อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนิสิตปริญญาตรี

1.3 เครื่องมือและข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการ

จุดเด่น

- อาจารย์ประจำสาขา และรุ่นพี่ในสาขามีการพูดคุยทำความเข้าใจในหลักสูตรที่จะเรียน การเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ
- อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาทางวิชาการเป็นอย่างดี เช่น ในเรื่องการเลือกวิชาเรียน การลงทะเบียน การแก้ปัญหาด้านการเลือกโรงเรียนฝึกสอน
- อาจารย์สามารถให้การปรึกษา บอกข้อมูลนิสิตปริญญาตรี ได้อย่างเข้าใจ
- อาจารย์ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตร และสาขาวิชาที่เรียนอย่างชัดเจน ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน
- อาจารย์สามารถให้การปรึกษา ให้ข้อมูลได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ช่วยให้นิสิตปริญญาตรีมีความเข้าใจ
- อาจารย์มีข้อมูล และมีความรู้เรื่องทีมนิสิตปริญญาตรีมีข้อสงสัย และให้ข้อเสนอแนะที่ดี
- อาจารย์แนะนำข้อมูลได้ดี และให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

ความต้องการในการปรับปรุงพัฒนา

- ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำหนังสือที่เหมาะสมแก่การเรียนให้มากกว่านี้
- ควรแนะนำด้านเรียนต่อ การทำงาน และทุนการศึกษามากขึ้น
- ต้องการให้อาจารย์คอยช่วยสอนทางวิชาการ
- ต้องการให้อาจารย์ให้การปรึกษาทางการเรียนมากขึ้น
- ต้องการให้อาจารย์ช่วยบอก หรือแนะแนวเวลาที่ต้องเรียนในแต่ละรายวิชา
- การเลือกวิชาเรียน ควรให้สิทธิ์ในการเลือกที่หลากหลายมากกว่านี้สักหน่อย และควรให้การปรึกษาในการลงทะเบียนเรียนว่า ควรลงทะเบียนก่อนหลังแบบถูกต้อง และเหมาะสม

1.4 การเข้าถึงบริการการปรึกษา

ความต้องการในการปรับปรุงพัฒนา

- แทบไม่เคยพบและได้รับการปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา
- ได้พบอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยครั้งมาก ปีหนึ่งไม่ถึงสามครั้ง ทำให้ไม่สามารถตอบได้ชัดเจนว่า อาจารย์ท่านมีทักษะด้านความรู้ความสามารถหรือไม่ สามารถตอบได้เพียงบุคลิกภาพภายนอก แต่ไม่สามารถตอบคำถามเชิงลึกได้
- ยังไม่เคยได้รับการปรึกษาทางวิชาการกับอาจารย์ที่ปรึกษา

- ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ และมีช่องทางให้นิสิตปริญญาตรี ติดต่ออาจารย์ได้ง่ายขึ้น หรือหลากหลายขึ้น
- อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยมีเวลา และไม่ค่อยได้พบกับนิสิตปริญญาตรี จึงทำให้นิสิตปริญญาตรีไม่กล้าที่จะเข้าไปปรึกษา แต่เมื่อนิสิตปริญญาตรี มีปัญหาด้านวิชาที่จะลงทะเบียนเรียนก็สามารถไปติดต่อให้อาจารย์ช่วยเหลือได้เต็มที่จึงอยากให้อาจารย์หาเวลามาพบเจอกับนิสิตปริญญาตรีบ้าง เพื่อความเป็นกันเองและสนใจที่จะเข้ารับการศึกษา
- ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาเข้ามาพบปะกับนิสิตปริญญาตรีมากกว่านี้
- ควรแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรที่ต้องศึกษาในตอนต้นเทอม
- ต้องการอาจารย์ที่ปรึกษาที่ติดตามผลการเรียนของนิสิตปริญญาตรี มากกว่านี้
- ควรให้มีการให้การปรึกษา หรือปรึกษาหารือกันระหว่างอาจารย์ และนิสิตปริญญาตรี เป็นประจำ เช่น นัดประชุม หรือพูดคุย ปรึกษาหารือ เดือนละ 4-5 ครั้ง
- ควรมีฝ่ายที่ให้บริการด้านการปรึกษาอย่างชัดเจน
- ควรมีการจัดการด้านนี้อย่างจริงจัง
- ควรมีที่ปรึกษาเฉพาะทางให้เพียงพอกับความต้องการของนิสิตปริญญาตรี
- ต้องการเห็นว่า มีการให้การปรึกษาแก่นิสิตปริญญาตรีอย่างแท้จริง
- ต้องการให้คณะศึกษาศาสตร์ จัดโครงการทางวิชาการที่เป็นประโยชน์แก่นิสิตปริญญาตรี
- ต้องการให้คณะศึกษาศาสตร์ จัดทำแนวทางในการศึกษาทั้งในขณะเรียน และในอนาคต
- ควรมีการจัดบูทหรือจัดนิทรรศการปรึกษาทางวิชาการ
- ต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดโครงการติดตามผลการเรียนของนิสิตปริญญาตรี อย่างสม่ำเสมอ
- ควรมีการสนับสนุนให้มีการทุนการศึกษาของนิสิตปริญญาตรี เพิ่มมากขึ้น
- ควรมีการสนับสนุนให้นิสิตปริญญาตรีที่ขยันมาก ๆ เพื่อเสริมแรงให้กำลังใจให้เขาตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น
- ต้องการให้เปิดวิชาเลือกเสรีที่มีแต่เด็กคณะศึกษาศาสตร์ลงเท่านั้น หรือไม่ก็ให้เด็กคณะศึกษาศาสตร์ลงให้หมดก่อน แล้วจึงเปิดเพิ่ม-ถอน
- ควรมีโครงการศึกษาดูงานนอกสถานที่
- การติดต่อด้านการลงทะเบียน การหาห้อง นิสิตปริญญาตรีต้องติดต่อด้วยตนเอง อยู่บ้าง หากทางคณะ ฯ อำนวยความสะดวกให้จะดีมาก

- การลงทะเบียนเรียนยังคงมีความสับสน
- อยากให้มีบริการด้านการปรึกษาเรื่องการลงทะเบียนเรียน และแนวทางการปรับตัว

2. การแนะแนวทักษะชีวิต

2.1 ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา

จุดเด่น

- อาจารย์ที่ปรึกษามีการแนะแนว และคำแนะนำในการใช้ชีวิตเป็นอย่างดี
- อาจารย์มีทักษะการใช้ชีวิตที่ดี สามารถแนะนำให้แก่นิสิตปริญญาตรี ได้เป็นอย่างดี
- อาจารย์จะแทรกการแนะแนวในชั่วโมงเรียนที่ได้เจอกัน สอนกันในระหว่างที่ผ่านพักการสอบก็จะแนะแนวทางไปด้วยทำให้ ไม่ต้องปรึกษาก็สามารถได้คำแนะนำแนะแนวได้ตลอด
- อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ และการปรึกษาในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย การเตรียมตัวในการเรียนแต่ละปี และช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
- อาจารย์แนะแนวในเรื่องของการดำเนินชีวิตการเป็นครูที่ดี การพูดจา การคิดสร้างสรรค์ การช่วยเหลือผู้อื่น สนับสนุนให้ประสบการณ์มากกว่าทางวิชาการ
- อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความรู้ในการปฏิบัติตัว ให้ข้อคิดในการใช้ทักษะในการดำเนินชีวิตเสมอ
- เมื่อมีปัญหาอาจารย์ที่ปรึกษาก็จะมาดูแลได้เป็นอย่างดี
- อาจารย์มีแนวคิดหรือแง่คิดในการแนะแนวทักษะชีวิตให้ของนิสิตปริญญาตรีได้เป็นอย่างดี
- อาจารย์ให้การปรึกษายู่สม่ำเสมอ
- อาจารย์ที่ปรึกษาดี มีหลากหลายมุมมอง มีการนัดประชุมกับนิสิตปริญญาตรีในสาขาเสมอ มีการทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ
- อาจารย์ที่ปรึกษาคอยแนะนำวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้
- อาจารย์มีความรู้ความสามารถในการแนะแนว เพื่อให้แก่นิสิตปริญญาตรี สามารถนำไปใช้ได้จริง แก้ปัญหาได้
- อาจารย์ที่ปรึกษาให้แง่คิด และการใช้ชีวิตของนิสิตปริญญาตรีเป็นอย่างมาก คอยสอนคอยดูแลเป็นอย่างดี
- อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจ และพยายามช่วยเหลือดีทุก ๆ ด้าน จะคอยถามและดูแลนิสิตปริญญาตรีตลอด
- อาจารย์ที่ปรึกษาเข้าใจ เข้าถึงปัญหาของนิสิตปริญญาตรี ร่วมกันคิดแก้ปัญหาเพื่อประสบความสำเร็จร่วมกัน

- อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาได้ในทุก ๆ ด้าน ทั้งการศึกษา ปัญหาทางการเงิน ทุนการศึกษา การวางแผนอนาคต
- อาจารย์ที่ปรึกษามีการแนะแนวการให้การปรึกษาในชีวิต ทำให้นิสิตปริญญาตรี ไม่เครียดเวลามีปัญหา
- อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาได้ทุกเรื่องรวมถึงเรื่องส่วนตัว ก็จะแนะนำ หรือให้ข้อคิดต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต

ความต้องการในการปรับปรุงพัฒนา

-

2.2 ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา

จุดเด่น

- อาจารย์เป็นคนใจดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีมากเข้ากับบุคคลอื่น ๆ ได้ดี
- อาจารย์มีความเป็นกันเอง อ่อนน้อมตั้งใจ ชี้แนะแนวทางได้เป็นอย่างดี
- อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถแนะแนวด้วยความจริงใจ
- อาจารย์ที่ปรึกษารู้และเข้าใจความรู้สึกของนิสิตปริญญาตรี รับฟัง ให้ข้อเสนอแนะ และแนะนำในสิ่งที่ดีงาม
- อาจารย์ที่ปรึกษามีความยินดีให้คำแนะนำ และช่วยแก้ปัญหาได้อย่างดี
- อาจารย์ติดตามผลของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย โดยการสอบถามสารทุกข์สุกดิบ อยู่เสมอ ซึ่งทำให้รู้สึกอบอุ่น
- อาจารย์สนใจกิจกรรม และการใช้ชีวิตของนิสิตปริญญาตรี และให้การแนะนำ อย่างดี
- อาจารย์ให้การปรึกษาดีมาก คอยดูแลห่าง ๆ

ความต้องการในการปรับปรุงพัฒนา

- อาจารย์ และนิสิตปริญญาตรี ไม่ค่อยมีความสนิทและเป็นกันเอง นิสิตปริญญาตรี จึงไม่ค่อยเข้าไปรับการปรึกษา
- อาจารย์ควรติดตามความเป็นอยู่ของนิสิตปริญญาตรี ให้ความใกล้ชิดและเป็นกันเอง กับนิสิตปริญญาตรี จะทำให้นิสิตปริญญาตรี กล้าที่จะปรึกษาปัญหาต่าง ๆ มากขึ้น
- อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความสนใจปัญหาส่วนตัวของนิสิตปริญญาตรี มากขึ้น เช่น ด้านความเครียดจากการเรียน ปัญหาทางครอบครัว และความรักของวัยรุ่น ซึ่งเป็น เรื่องใกล้ตัวของนิสิตปริญญาตรี และเป็นสิ่งที่นิสิตปริญญาตรีสามารถนำไปใช้ได้จริง
- อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความสนใจปัญหาของนิสิตปริญญาตรีมากขึ้น

2.3 เครื่องมือและข้อมูลในการปรึกษา

จุดเด่น

-

ความต้องการในการปรับปรุงพัฒนา

- ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาแยกตัวอย่างบุคคลอื่นมาด้วยเพื่อนิสิตปริญญาตรี จะได้เห็นตัวอย่างที่ชัดเจน และมีแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต
- ต้องการให้อาจารย์ยกตัวอย่างการดำเนินชีวิตเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิตในอนาคตข้างหน้า
- ต้องการให้อาจารย์นำความรู้ และข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ มาเสนอแนะแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมความพร้อมในการใช้ชีวิตได้เป็นอย่างดีจะได้ไม่เกิดปัญหาตามมาในอนาคต
- การแนะนำที่ได้รับมาดีอยู่แล้ว แต่อาจารย์น่าจะเพิ่มมากขึ้นเพื่อนิสิตปริญญาตรีเห็นตัวอย่างที่ชัดเจน

2.4 การเข้าถึงบริการการปรึกษา

จุดเด่น

-

ความต้องการในการปรับปรุงพัฒนา

- ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้เวลาในการแนะนำมากกว่านี้
- ไม่ค่อยได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา
- ไม่ค่อยได้ปรึกษาทักษะชีวิตกับอาจารย์ที่ปรึกษา
- ไม่ค่อยได้แนะนำสักเท่าไร
- แทบไม่เคยพบอาจารย์ที่ปรึกษาเลย
- มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์น้อย
- ต้องการให้อาจารย์มีเวลาที่แน่นอนในการพบกับนิสิตปริญญาตรี
- ควรมีการแนะนำที่เน้นความเป็นรูปธรรม เพื่อการเห็นผลที่ชัดเจน
- ควรมีผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี สามารถนำไปแก้ปัญหาได้จริงในชีวิต
- ต้องการให้มีครูชี้แนะที่พอเพียง
- การแนะนำควรเน้นความเป็นรูปธรรม เพื่อผลสำเร็จอย่างแท้จริง
- ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาใส่ใจดูแล เข้าถึงนิสิตปริญญาตรี มากขึ้นกว่านี้เพราะแทบจะไม่มีเวลาพูดคุยกันเลย

- อาจารย์ควรให้คำปรึกษาเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ใ้ถามปัญหาของนิสิตปริญญาตรี เพื่อที่จะช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มพูนทักษะการใช้ชีวิตให้ของนิสิตปริญญาตรี
- เมื่อมีการนัดพบกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนิสิตปริญญาตรี อาจารย์จะสอบถามนิสิตปริญญาตรี ทั้งผลการเรียน การดำเนินชีวิต เช่น ถ้ามถึงที่พัก การเข้าเรียน และถามถึงปัญหา ความเครียดของนิสิตปริญญาตรี แล้วอาจารย์ก็จะให้คำแนะนำ ถ้าวอาจารย์ใส่ใจ จึงอยากให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำบ่อย และทั่วถึง ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาจัดช่วงเวลาให้กับนิสิตปริญญาตรี
- ต้องการให้มหาวิทยาลัยอบรมแนวทางการเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยในแต่ละชั้นปี รวมทั้งทักษะการใช้ชีวิต การปรับตัวในการอยู่ในสังคม การวางตัวได้อย่างเหมาะสม ทักษะการทำงาน ทั้งใน-นอกสถานที่
- ต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ ทักษะ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ในการฝึกสอนในอนาคตให้ของนิสิตปริญญาตรี
- ควรให้คำปรึกษาและแนะนำทักษะชีวิตให้ของนิสิตปริญญาตรีที่มีปัญหา
- ต้องการให้มีการจัดการศึกษาดูงานนอกมหาวิทยาลัย
- เรียนน้อยให้สนุก
- ต้องการเรียนฟรี

ส่วนข้อคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษามีเพียง 3 ท่าน ให้ข้อเสนอแนะต่อการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต ดังนี้ คือ

1. ในช่วงชั้นการศึกษาระดับปริญญาตรี มีสำคัญต่อการเอื้อต่อ Achieve academic success โดยครอบครัวมีความคาดหวังสูง ซึ่งก่อให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นจากภาวะปกติ ซึ่งมีความเครียดจากการศึกษาเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ดังนั้น หากครู/ อาจารย์ผู้สอนจะเพิ่มความใส่ใจในรายละเอียดนี้ จะเป็นผลดีของนิสิตปริญญาตรี อย่างมาก
2. ควรนำตัวแบบจากบุคคลในสังคมที่มีความมานะ พากเพียร พยายาม แล้วประสบความสำเร็จในชีวิตเพื่อเป็นตัวแบบให้นิสิตปริญญาตรี ได้ศึกษาและนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตน
3. ควรมีฝ่ายให้การปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นระบบ พร้อมประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างชัดเจน เมื่อนิสิตปริญญาตรี มีปัญหาจะได้ตรงมายังผู้เชี่ยวชาญได้ทันที

อภิปรายผล

นิสิตปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ ด้านการปรึกษาทางวิชาการ พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีความรู้ ความสามารถที่หลากหลาย เช่น การลงทะเบียนในรายวิชาต่าง ๆ การศึกษาต่อในระดับปริญญาโท อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีบุคลิกภาพที่มีมนุษยสัมพันธ์ ยิ้มแย้ม และพร้อมช่วยเหลือนิสิต มีความสนใจ และติดตามความก้าวหน้าของผลการเรียนต่าง ๆ ของนิสิตอย่างสม่ำเสมอ ส่วนเครื่องมือ และข้อมูลในการปรึกษาทางวิชาการ พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีข้อมูล และเครื่องมือในการให้การปรึกษาที่ดี และสามารถให้การปรึกษาได้อย่างชัดเจนโดยเฉพาะเรื่องการศึกษาเรียน การลงทะเบียน และการเลือกโรงเรียนฝึกสอน อย่างไรก็ตามนิสิตมีความต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเพิ่มการให้ข้อมูลเรื่องหนังสือ การศึกษาต่อ และแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งควรให้ผู้เรียนได้มีสิทธิเลือกลงทะเบียนเรียนวิชาต่าง ๆ ให้หลากหลายมากยิ่งขึ้นตามความต้องการ ส่วนด้านที่นิสิตปริญญาตรีต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะศึกษาศาสตร์มีการปรับปรุงมากที่สุด คือ การเข้าถึงการบริการโดยนิสิตปริญญาตรีต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มช่องทางให้นิสิตปริญญาตรีสามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้ง่ายขึ้น และเพิ่มระยะเวลาในการปรึกษาให้นิสิตปริญญาตรีอย่างน้อยเดือนละ 1-2 ครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงต้นเทอมการศึกษาของแต่ละภาคเรียน

ส่วนความคิดเห็นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการแนะแนวทักษะชีวิตนั้น นิสิตปริญญาตรีมีความคิดเห็นที่ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีความรู้ ความสามารถ ในการแนะแนวทักษะชีวิต เพื่อให้ นิสิตปริญญาตรีสามารถนำไปใช้ได้จริง แก้ปัญหาได้ สามารถให้การปรึกษาเรื่องการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย การเตรียมตัวในการเรียนแต่ละปี และอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้การปรึกษาได้ทุกเรื่องรวมทั้งเรื่องการเรียนรู้ และเรื่องส่วนตัว โดยการแนะนำหรือให้ข้อคิดต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านสามารถสอดแทรกการแนะแนวทักษะชีวิตไว้ในกระบวนการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ส่วนบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาขณะที่ให้การปรึกษาด้านการแนะแนวทักษะชีวิตนั้นนิสิตปริญญาตรีมีความคิดเห็นที่ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการใจดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีมาก เข้ากับบุคคลอื่น ๆ ได้ดี มีความเป็นกันเอง อบอุ่นตั้งใจ ชี้แนะแนวทางได้เป็นอย่างดี มีความจริงใจ รู้และเข้าใจความรู้สึกของนิสิตปริญญาตรี รับฟัง ให้ข้อเสนอแนะและแนะนำในสิ่งที่ดีงาม รวมทั้งมีความยินดีในการให้คำแนะนำต่าง ๆ อย่างไรก็ตามมีนิสิตบางส่วนมีความคิดเห็นที่ อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยได้พบกับนิสิต ทำให้นิสิตไม่กล้าที่จะขอรับการปรึกษา สิ่งที่นิสิตปริญญาตรีต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะศึกษาศาสตร์มีการปรับปรุง ได้แก่ ข้อมูล และเครื่องมือในการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต โดยต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มตัวอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต เพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างความสำเร็จในชีวิต นอกจากนี้การเข้าถึงบริการด้านการแนะแนวทักษะชีวิตนั้นยังเป็นสิ่งที่นิสิตปริญญาตรีต้องการให้มี

การพัฒนามากที่สุด ได้แก่ การเข้าถึงบริการปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ โดยนิสิตปริญญาตรีต้องการให้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาจัดช่วงเวลาเฉพาะ และพบกับนิสิตปริญญาตรีอย่างสม่ำเสมอ และเพิ่มช่องทางในการติดต่อ เช่นเดียวกับการปรึกษาทางวิชาการ นอกจากนี้ นิสิตยังต้องการให้คณะศึกษาศาสตร์ควรจัดให้มีการแนะแนวทักษะชีวิตในแต่ละชั้นปี การปรับตัวในสังคม การวางตัวอย่างเหมาะสม ทักษะการทำงานทั้งใน-นอกสถานที่ และควรมีหน่วยงานที่ให้การปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตเฉพาะ ทั้งนี้ต้องมีผู้เชี่ยวชาญอยู่ประจำคอยให้การปรึกษาและแนะแนวทั้งด้านวิชาการและทักษะชีวิต เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นิสิตได้เป็นอย่างดี จากผลการวิจัยเห็นได้ว่า นิสิตปริญญาตรีเห็นถึงความสำคัญของการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต จึงมีความต้องการที่จะขอเพิ่มช่องทางในการติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้ง่าย และมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธาวิ อุดมธรรมานุภาพ, ภัคดี ปรีวรธรณ และ นราพร เล็กสุขุม (2545) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาตนด้านความฉลาดทางอารมณ์ (ดี เก่ง สุข) พบว่า นักศึกษาที่ได้รับบริการฝึกด้วยโปรแกรมทางจิตวิทยามีความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ Morganett (1994) ศึกษาพบว่า ทักษะชีวิตเป็นสิ่งสำคัญที่อยู่เบื้องหลังของการสร้างเสริมสุขภาพจิตแก่เด็ก และ กมลวรรณ จีนหน่อ (2553) ศึกษาพบว่า กิจกรรมการแนะแนวสามารถส่งเสริมทักษะชีวิตด้านการจัดการการเรียน เวลา และความสัมพันธ์ของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับ ซู และจูเลียน่า (Sue & Juliana, 2003) ที่ได้ศึกษาการสร้างทักษะชีวิตโดยผ่านการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทักษะชีวิตทางสังคมเพิ่มขึ้น และประสบความสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น ในขณะที่ มาริสรา รัตนโสภณ (2550) ศึกษาพบว่า เมื่อนักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะชีวิตแล้ว ส่งผลให้มีความฉลาดทางอารมณ์สูงขึ้น สอดคล้องกับ อิลองก์ออร์ จารุจิต (2555) ศึกษาพบว่า การพัฒนาทักษะชีวิตส่งผลให้นักเรียนมีการตระหนักรู้ในตนเอง การคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหาโดยส่วนย่อยในแต่ละด้านและโดยรวมสูงขึ้น ขณะที่ สุภาพร บุญคำ (2556) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะชีวิตมีทักษะชีวิตเพิ่มสูงขึ้น และ เมลินดา (Melinda, 1981: Online) ก็ได้วิจัยเกี่ยวกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะชีวิต พบว่า สามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนได้ แต่ไม่สนับสนุนในด้านการพูดที่เหมาะสม ตลอดจนลดการพูดจาที่ไม่เหมาะสม รวมทั้ง Gilchrist (1987) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทักษะชีวิต พบว่า การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับทักษะชีวิตสามารถลด ปรับเปลี่ยน หรือป้องกันพฤติกรรม เช่น การป้องกันการใช้ยาเสพติด การสูบบุหรี่และลดการใช้ยา และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนความคิดเห็นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการด้านการแนะแนวทักษะชีวิตนั้น นิสิตปริญญาตรีมีความคิดเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการมีความรู้ ความสามารถในการแนะแนวทักษะชีวิต เพื่อให้ นิสิตปริญญาตรีสามารถนำไปใช้ได้จริง แก้ปัญหาได้ สามารถให้

การปรึกษาเรื่องการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย การเตรียมตัวในการเรียนแต่ละปี และอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้การปรึกษาได้ทุกเรื่องรวมทั้งเรื่องการเรียนรู้ และเรื่องส่วนตัว โดยการแนะนำหรือให้ข้อคิดต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านสามารถสอดแทรกการแนะแนวทักษะชีวิตไว้ในกระบวนการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ส่วนบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาขณะที่ให้การปรึกษาด้านการแนะแนวทักษะชีวิตนั้นนิสิตปริญญาตรีมีความคิดเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการใจดี มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีมาก เข้ากับบุคคลอื่น ๆ ได้ดี มีความเป็นกันเอง อ่อนน้อมตั้งใจ ชี้แนะแนวทางได้เป็นอย่างดี มีความจริงใจ รู้และเข้าใจความรู้สึกของนิสิตปริญญาตรี รับฟัง ให้ข้อเสนอแนะ และแนะนำในสิ่งที่ดีงาม รวมทั้งมีความยินดีในการให้คำแนะนำต่าง ๆ อย่างไรก็ตามมีนิสิตบางส่วนมีความคิดเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยได้พบกับนิสิต ทำให้นิสิตไม่กล้าที่จะขอรับการปรึกษา สิ่งนี้นิสิตปริญญาตรีต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะศึกษาศาสตร์มีการปรับปรุง ได้แก่ ข้อมูล และเครื่องมือในการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต โดยต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพิ่มตัวอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในชีวิต เพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างความสำเร็จในชีวิต นอกจากนี้การเข้าถึงบริการด้านการแนะแนวทักษะชีวิตนั้นยังเป็นสิ่งที่นิสิตปริญญาตรีต้องการให้มีการพัฒนามากที่สุด ได้แก่ การเข้าถึงบริการปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ โดยนิสิตปริญญาตรีต้องการให้อาจารย์ที่ปรึกษาจัดช่วงเวลาเฉพาะ และพบกับนิสิตปริญญาตรีอย่างสม่ำเสมอ และเพิ่มช่องทางในการติดต่อ เช่นเดียวกับการปรึกษาทางวิชาการ นอกจากนี้นิสิตต้องการให้คณะศึกษาศาสตร์ควรจัดให้มีการแนะแนวทักษะชีวิตในแต่ละชั้นปี การปรับตัวในสังคม การวางตัวอย่างเหมาะสม ทักษะการทำงานทั้งใน-นอกสถานที่ และควรมีหน่วยงานที่ให้การปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตเฉพาะ ทั้งนี้ต้องมีผู้เชี่ยวชาญอยู่ประจำคอยให้การปรึกษาและแนะแนวทั้งด้านวิชาการและทักษะชีวิต เพื่อให้ความช่วยเหลือนิสิตได้เป็นอย่างดี

ในประเด็นของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการนั้นได้ข้อมูลมาไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูล อย่างไรก็ตามมีข้อคิดเห็นซึ่งสอดคล้องกับผลสรุปความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรีที่ควรนำมาพิจารณา ได้แก่ การจัดตั้งฝ่ายให้การปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรีอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นระบบ พร้อมประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. ควรเพิ่มช่องทางในการปรึกษาทางวิชาการแก่นิสิตปริญญาตรี เช่น ทางอีเมลล์ เฟสบุ๊คไลน์ เพื่อให้นิสิตปริญญาตรี เข้าถึงบริการการปรึกษาได้ง่ายขึ้น
2. อาจารย์ที่ปรึกษาควรพบนิสิตปริญญาตรี ในการปรึกษาอย่างน้อยเดือนละ 1-2 ครั้ง เพื่อติดตามความก้าวหน้าในการเรียน และให้การช่วยเหลือตามสภาพปัญหาของนิสิตปริญญาตรี

3. คณะศึกษาศาสตร์ควรมีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมในการให้บริการการศึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต เช่น ศูนย์ให้การปรึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสำรวจรูปแบบความต้องการปรึกษาทั้งทางวิชาการ และทักษะชีวิต
2. การวิจัยในส่วนของอาจารย์ติดตามข้อมูลได้ยาก จึงอาจจัดทำรูปแบบอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่แท้จริง

ข้อจำกัดการวิจัย

ในการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างต่อนั้น อาจไม่สามารถติดตามแบบสอบถามกลับมาได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ อย่างงานวิจัยนี้ ในส่วนของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการของนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปจำนวน 84 ฉบับ แต่ได้แบบสอบถามกลับคืนมาเพียง 31 ฉบับ แม้ได้มีการติดตามเป็นรายบุคคลแล้วก็ตามก็ไม่สามารถนำแบบสอบถามกลับมาได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ จินหน่อ. (2553). *การใช้กิจกรรมการแนะแนวเพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตด้านการจัดการ การเรียน เวลา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา และการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). *แนวปฏิบัติงานแนะแนว: ตามแผนพัฒนา การแนะแนวกระทรวงศึกษาธิการระยะที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544)*. กรุงเทพฯ: ศุภสภา.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2542). *คู่มือคลายเครียด*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกศรา น้อยมานพ และ วรากร ททรัพย์วิระปกรณ์. (2552). *ความสนใจในการเลือกเรียนภาษาไทย ของ นักศึกษาในมณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน*. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2529). *การแนะแนวเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ดวงมณี จงรักษ์. (2549). *ทฤษฎีการให้การปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริม เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- นงลักษณ์ ประเสริฐ และคณะ. (2553). *ชุดฝึกอบรมแนะแนว*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- นิภา ศรีโพโรจน์. (2549). *เอกสารประกอบการสอนเรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (อัดสำเนา)
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2554). *การแนะแนวเบื้องต้น*. สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2554). *คู่มือการใช้ระบบการให้คำปรึกษาวิชาการระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ*. กรุงเทพฯ: สหมิตรพรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.
- ประเสริฐ ต้นสกุล และคณะ. (2538). *ยุทธศาสตร์ทักษะชีวิตเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพเยาวชน ในเอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องยุทธศาสตร์ทักษะชีวิตเพื่อป้องกันพฤติกรรมเบี่ยงเบน. วันที่ 7 กันยายน 2538*. กรุงเทพฯ: โรงแรมเอเชีย อัดสำเนา.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2556). *คู่มือการศึกษานิลิตปริญญาตรี ปีการศึกษา 2556*. มปท.
- มาริสรา รัตนโสภา. (2550). *ผลการใช้กระบวนการกลุ่มพัฒนาทักษะชีวิตต่อความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านค้อ อำเภอนนทบุรี จังหวัดหนองบัวลำภู*. สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- เมธาวี อุดมธรรมานุภาพ, ภัคดี ปรีวรรณ และ นรภาพร เล็กสุขุม. (2545). *ผลของการเรียนรู้ทักษะชีวิต เพื่อพัฒนาตนด้านความฉลาดทางอารมณ์ (ดี เก่ง สุข) ตามแนวคิดของกรมสุขภาพจิตด้วย โปรแกรมการฝึกทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- วัฒนา พัทธราวิช. (2531). *หลักการแนะแนว*. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ.
- ศุภวดี บุญญวงค์. (2531). *บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและเทคนิคการให้คำปรึกษา*. ในเอกสารประกอบการประชุมสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคใต้ สงขลา. ปทุมธานี: ฝ่ายวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. (เอกสารอัดสำเนา).
- สุภาพร นกเจริญ. (2551). *การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านการเผชิญกับอารมณ์ของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านโป่งจังหวัดชลบุรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554). *ข้อมูลสถาบันอุดมศึกษา*. เข้าถึงโดย <http://www.mua.go.th>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). (ร่าง) *แนวทางการดำเนินงานโครงการวิจัย และพัฒนาการส่งเสริมวัฒนธรรมเครือข่ายการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน*. เอกสารประกอบการประชุมสร้างความเข้าใจแนวทางการดำเนินงานโครงการวิจัยและพัฒนาการส่งเสริมวัฒนธรรมเครือข่ายการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการศึกษา และพัฒนาการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- อิลองก์ อารุจิต. (2555). *รายงานผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. เข้าถึงโดย <http://www.kroobannok.com/blog/48290>
- อุษณีย์ เย็นสบาย. (2533). *จิตวิทยาแนะแนว*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- Bender, C. J. (2002). *A life skills programme for learners in the senior phase: a social work perspective*. เข้าถึงโดย <http://www.upetd.up.ac.za/thesis/available/etd-11222002-110633/>
- Carkhuff, R. R. (1983). *The art of helping*. (5th ed.). Amherst, MA: Human Resource Development Press.
- Gilchrist, L. D., Schink, S. P., & Maxwell, J. S. (1987). Life skill counseling for preventing problems in adolescents. *Journal of Social service research*, 10(2-4), 73-84.

Hansen, J. C., Rossberg, R. H., & Cramer, S. H. (1994). *Counseling: theory and process*. (5th ed). Needham Heights: Allyn and Bacon.

Liesel, E. (2000). *Guidance and counseling programme in core Life skills (Afrikaans text)*. เข้าถึงโดย <http://www.thailis-db.car.chula.ac.th/dao/detail.nsp>

Melinda, C. (1981). *A study of the effectiveness of a structured life skills program in facilitation appropriate classroom behavior*. New Jersey: Rutgers the State University of New Jersey.

Morganett, R. S. (1994). *Skills for living: group counseling activities for elementary school students*. Champaign, IL: Research Press.

Sharon, J. K., Sue, M., & Juliana, R. (2003). Building life skills through after school participation in experimental and cooperative learning. *Child Study Journal*, 33(3), 74-165.

World Health Organization. [WHO] (1994). *Life skill education for children and adolescents in school*. Geneva Switzerland.

World Health Organization. [WHO] (1997). *WHOQOL: Measuring quality of life*. เข้าถึงโดย http://www.who.int/mental_health/media/68.pdf

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต
แก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับอาจารย์

แบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต
แก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับอาจารย์

.....

คำชี้แจง ในการตอบแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี

1. แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงระบบการให้บริการการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. คำตอบของท่านจะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนาระบบการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งไม่มีถูกหรือผิดและไม่มีผลเสียต่อท่าน จึงขอให้ท่านตอบข้อมูลตามความเป็นจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับ
3. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะหากตอบไม่ครบ แบบประเมินนี้จะไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบประเมินนี้เป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

อาจารย์ ดร.จุฑามาศ แทนจอน
อาจารย์เกศรา น้อยมานพ
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านล่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 อายุ 25-34 ปี 35-44 ปี 45-54 ปี
 55-64 ปี 65 ปี ขึ้นไป
- 1.3 ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 รองศาสตราจารย์
- 1.4 ระดับการศึกษา ปริญญาโท ปริญญาเอก หลังปริญญาเอก
- 1.5 ประสบการณ์การทำงาน 1-2 ปี 3-5 ปี 6- 10 ปี
 มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป
- 1.6 สังกัดภาควิชา/ ศูนย์
- ภาควิชาการจัดการการเรียนรู้
  - ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม
  - ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
  - ภาควิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา
  - ศูนย์บัณฑิตศึกษานานาชาติการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  - ศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา
  - สำนักงานการจัดการศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต

ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อ และพิจารณาอย่างรอบคอบว่าตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านมากน้อย เพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ใส่ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงคำตอบเดียว

การเลือกตอบให้เกณฑ์	ดังนี้
น้อยที่สุด	หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่ามีระดับคุณภาพการบริการน้อยที่สุด
น้อย	หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่ามีระดับคุณภาพการบริการน้อย
ปานกลาง	หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่ามีระดับคุณภาพการบริการปานกลาง
มาก	หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่ามีระดับคุณภาพการบริการมาก
มากที่สุด	หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่ามีระดับคุณภาพการบริการมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. การปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ					
1.1 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวทางด้านหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียนแก่นิสิต					
1.2 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวทางด้านการลงทะเบียนเรียนวิชาต่าง ๆ แก่นิสิต					
1.3 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวเกี่ยวกับวิธีการเรียนและการค้นคว้า ข้อมูลต่าง ๆ แก่นิสิต					
1.4 ท่านติดตามผลการเรียนของนิสิตในที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ					
1.5 ท่านให้คำแนะนำหรือตักเตือนเมื่อผลการเรียนของนิสิตในที่ปรึกษาลดลง					
1.6 ท่านให้การปรึกษาแนะนำช่วยเหลือ เพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนิสิต					
2. การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต					
2.1 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้มีทางเลือกในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ					
2.2 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถตัดสินใจในการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ					
2.3 เมื่อนิสิตมาขอรับการปรึกษาเรื่องความเครียดด้านร่างกายและจิตใจ ท่านสามารถให้การปรึกษาและแนะแนวให้นิสิตสามารถแก้ปัญหาได้					
2.4 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้มีทักษะการแก้ปัญหา					
2.5 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์					
2.6 เมื่อนิสิตได้รับการปรึกษาและแนะแนวจากท่านแล้ว นิสิตสามารถแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์					
2.7 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารและสื่อที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
2. การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต					
2.8 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น ค่านิยม แรงกดดันจากเพื่อน ฯลฯ					
2.9 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถสื่อสารเพื่อแสดงความคิดเห็นและความต้องการของตนเอง					
2.9 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถสื่อสารเพื่อแสดงความคิดเห็นและความต้องการของตนเอง					
2.10 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถสื่อสารเพื่อปฏิเสธ เตือนและขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นเมื่อยามจำเป็น					
2.11 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถสร้างสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลอื่น					
2.12 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถดำรงไว้ซึ่งสัมพันธอันดีกับบุคคลอื่น					
2.13 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถเข้าใจจุดดี จุดด้อยของตนเองและความต้องการของตนเอง					
2.14 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถเข้าใจความแตกต่างของตนเองกับบุคคลอื่น					
2.15 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถเข้าใจความรู้สึกและเห็นใจบุคคลที่มีความแตกต่าง					
2.16 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสมเมื่อมีเข้าใจความรู้สึกและเห็นใจบุคคลที่มีความแตกต่าง					
2.17 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถตระหนักรู้และเข้าใจอารมณ์ของตนเอง					
2.18 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถตอบสนองต่ออารมณ์และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม					
2.19 ท่านให้การปรึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้สามารถรู้สาเหตุและระดับความเครียดของตนเอง รวมทั้งผลของความเครียดต่อร่างกาย อารมณ์และสังคม					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
2. การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต					
2.20 ท่านให้การศึกษาและแนะแนวแก่นิสิตให้มีทักษะในการเผชิญและจัดการกับความเครียดอย่างถูกวิธี					
3. บุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา					
3.1 ท่านมีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส					
3.2 ท่านมีลักษณะที่อบอุ่น					
3.3 ท่านรับฟังความคิดเห็นของนิสิต					
3.4 ท่านมีความเข้าใจปัญหาของนิสิต					
3.5 ท่านมีความเข้าใจความรู้สึกของนิสิต					
3.6 ท่านมีความจริงใจ					
3.7 ท่านมีความเห็นอกเห็นใจนิสิต					
3.8 ท่านมีความเมตตากรุณา					
3.9 ท่านมีความเป็นกันเอง					
3.10 ท่านเจรจาด้วยถ้อยคำที่เป็นมิตร					
3.11 ท่านมีความประพฤติที่เหมาะสม					
3.12 ท่านเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนิสิต					
3.13 ท่านมองโลกในแง่ดี					
3.14 ท่านมองนิสิตในแง่ดี					
3.15 ท่านให้นิสิตได้พบทุกครั้งเมื่อมีการนัดหมาย					
3.16 ท่านมีความกระตือรือร้นในการให้คำปรึกษา					
3.17 ท่านเต็มใจให้ความช่วยเหลือนิสิตอย่างสุดความสามารถ					
3.18 ท่านยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล					
3.19 ท่านเอาใจใส่นิสิตอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ					
3.20 ท่านมีเวลาให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหา					
4. ด้านความรู้ความสามารถ					
4.1 ท่านมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ					
4.2 ท่านมีความสามารถในการสื่อสาร					
4.3 ท่านมีความรู้ในกระบวนการให้คำปรึกษา					
4.4 ท่านมีทักษะในการใช้เทคนิคให้คำปรึกษา					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
4.5 ท่านมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของนิสิต					
4.6 ท่านสามารถให้การดูแลช่วยเหลือนิสิตเมื่อมีปัญหา					
4.7 ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้คำปรึกษา เช่น E-mail, Line, Tango, Skype ฯลฯ					
4.8 ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมืองการปกครอง					
4.9 ท่านมีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และการลงทะเบียนของนิสิต					
4.10 ท่านเมื่อไม่ทราบข้อมูลใด สามารถที่จะ แนะนำแนวทางในการหาข้อมูลที่นิสิตต้องการได้					
5. ด้านด้านจรรยาอาจรรย์ที่ปรึกษาวิชาการ					
5.1 ท่านคำนึงถึงสวัสดิภาพและประโยชน์ของนิสิต					
5.2 เมื่อนิสิตมีปัญหาไปปรึกษา ท่านรักษาความลับของนิสิต					
5.3 ท่านพยายามช่วยเหลือนิสิตจนสุดความสามารถ					
5.4 หากปัญหาใดเกินความสามารถของท่าน ท่านก็จะดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญ					
5.5 ท่านไม่วิพากษ์วิจารณ์บุคคลหรือมหาวิทยาลัยให้นิสิตฟัง					
6. ด้านเครื่องมือและข้อมูลในการให้คำปรึกษาวิชาการ					
6.1 ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย					
6.2 ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มือนิสิต					
6.3 ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรของคณะ					
6.4 ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา					
6.5 ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทุนการศึกษา					

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาด้านวิชาการแก่นิสิตระดับปริญญาตรี

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....
.....

การแนะนำทักษะชีวิตแก่นิสิตระดับปริญญาตรี

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบประเมิน

ภาคผนวก ข

แบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต
แก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับนิติต

แบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต
แก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ฉบับนิสิต

.....

คำชี้แจง ในการตอบแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิต
ปริญญาตรี

1. แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแบบประเมินคุณภาพการปรึกษาทางวิชาการและ
แนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงระบบการให้บริการการปรึกษา
ทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. คำตอบของท่านจะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนาระบบการปรึกษาทางวิชาการ
และแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งไม่มีถูกหรือผิดและไม่มีผลเสียต่อ
ท่าน จึงขอให้ท่านตอบข้อมูลตามความเป็นจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับ
3. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะหากตอบไม่ครบ แบบประเมินนี้จะไม่สามารถ
นำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบประเมินนี้เป็นอย่างดีมา ณ
โอกาสนี้

อาจารย์ ดร.จุฑามาศ แหนจอน
อาจารย์เกศรา น้อยมานพ
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านล่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 เพศ ชาย หญิง
- 1.2 หลักสูตร กศ. บ. สาขา
- การสอนภาษาไทย การสอนชีววิทยา การสอนเคมี การสอนฟิสิกส์
- การสอนศิลปะ การศึกษาปฐมวัย การสอนนาฏยสังคีต การสอนภาษาไทย
- การสอนภาษาอังกฤษ การสอนภาษาจีน การสอนภาษาญี่ปุ่น
- การสอนสุขศึกษาและพลศึกษา การสอนสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- เทคโนโลยีการศึกษา เทคโนโลยีอุตสาหกรรมศึกษา
- 1.3 ชั้นปีที่ 1 2 3 4 5

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการทางวิชาการและแนะแนวทักษะชีวิต

ขอให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อ และพิจารณาอย่างรอบคอบว่าตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านมากน้อย เพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ใส่ช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงคำตอบเดียว

การเลือกตอบให้เกณฑ์ ดังนี้

- น้อยที่สุด หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่ามีระดับคุณภาพการบริการน้อยที่สุด
- น้อย หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่ามีระดับคุณภาพการบริการน้อย
- ปานกลาง หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่ามีระดับคุณภาพการบริการปานกลาง
- มาก หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่ามีระดับคุณภาพการบริการมาก
- มากที่สุด หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่ามีระดับคุณภาพการบริการมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. การบริการและแนะแนวทางวิชาการ					
1.1 ท่านได้รับการบริการและแนะแนวทางด้านหลักสูตรและการเลือกวิชาเรียนจากอาจารย์ที่ปรึกษา					
1.2 ท่านได้รับการบริการและแนะแนวทางด้านการลงทะเบียนเรียนวิชาต่าง ๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษา					
1.3 ท่านได้รับการบริการและแนะแนวเกี่ยวกับวิธีการเรียนและการค้นคว้า ข้อมูลต่าง ๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษา					
1.4 อาจารย์ที่ปรึกษาติดตามผลการเรียนของท่านอย่างสม่ำเสมอ					
1.5 อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำหรือตักเตือนเมื่อผลการเรียนของท่านต่ำลง					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. การปรึกษาและแนะแนวทางวิชาการ					
1.6 อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของท่าน					
2. การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต					
2.1 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านมีทางเลือกในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ					
2.2 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถตัดสินใจในการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ					
2.3 เมื่อท่านมีความเครียดด้านร่างกายและจิตใจ อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถแก้ปัญหาได้					
2.4 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านมีทักษะการแก้ปัญหา					
2.5 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านมีความคิดสร้างสรรค์					
2.6 เมื่อท่านได้รับการปรึกษาและการแนะแนวจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ท่านสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์					
2.7 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารและสื่อที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต					
2.8 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิต เช่น ค่านิยม แรงกดดันจากเพื่อน ฯลฯ					
2.9 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถสื่อสารเพื่อแสดงความคิดเห็นและความต้องการของตนเอง					
2.10 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถสื่อสารเพื่อปฏิเสธ เตือนและขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นเมื่อจำเป็น					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
2. การปรึกษาและแนะแนวทักษะชีวิต					
2.11 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับบุคคลอื่น					
2.12 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถดำรงไว้ซึ่งสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น					
2.13 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านเข้าใจจุดดี จุดด้อยของตนเองและความต้องการของตนเอง					
2.14 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านเข้าใจความแตกต่างของตนเองกับบุคคลอื่น					
2.15 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านมีเข้าใจความรู้สึกและเห็นใจบุคคลที่มีความแตกต่าง					
2.16 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสมเมื่อมีเข้าใจความรู้สึกและเห็นใจบุคคลที่มีความแตกต่าง					
2.17 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถตระหนักรู้และเข้าใจอารมณ์ของตนเอง					
2.18 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านสามารถตอบสนองต่ออารมณ์และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม					
2.19 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านรู้สาเหตุและระดับความเครียดของตนเอง รวมทั้งผลของความเครียดต่อร่างกาย อารมณ์และสังคม					
2.20 อาจารย์ที่ปรึกษาให้การปรึกษาและแนะแนวให้ท่านให้มีทักษะในการเผชิญและจัดการกับความเครียดอย่างถูกวิธี					
3. บุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา					
3.1 อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส					
3.2 อาจารย์ที่ปรึกษามีลักษณะที่อบอุ่น					
3.3 อาจารย์ที่ปรึกษาฟังความคิดเห็นของท่าน					
3.4 อาจารย์ที่ปรึกษามีความเข้าใจปัญหาของท่าน					
3.5 อาจารย์ที่ปรึกษามีความเข้าใจความรู้สึกของท่าน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
3. บุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษา					
3.6 อาจารย์ที่ปรึกษามีความจริงใจ					
3.7 อาจารย์ที่ปรึกษามีความเห็นอกเห็นใจท่าน					
3.8 อาจารย์ที่ปรึกษามีความเมตตากรุณา					
3.9 อาจารย์ที่ปรึกษามีความเป็นกันเอง					
3.10 อาจารย์ที่ปรึกษาเจรจาด้วยถ้อยคำที่เป็นมิตร					
3.11 อาจารย์ที่ปรึกษามีความประพฤติที่เหมาะสม					
3.12 อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีต่อท่าน					
3.13 อาจารย์ที่ปรึกษามองโลกในแง่ดี					
3.14 อาจารย์ที่ปรึกษามองนิสิตในแง่ดี					
3.15 อาจารย์ที่ปรึกษาให้ท่านได้พบทุกครั้งเมื่อมีการนัดหมาย					
3.16 อาจารย์ที่ปรึกษามีความกระตือรือร้นในการให้คำปรึกษา					
3.17 อาจารย์ที่ปรึกษาเต็มใจให้ความช่วยเหลือท่านอย่างสุดความสามารถ					
3.18 อาจารย์ที่ปรึกษายอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล					
3.19 อาจารย์ที่ปรึกษาเอาใจใส่ท่านอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ					
3.20 อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหา					
4. ด้านความรู้ความสามารถ					
4.1 อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ					
4.2 อาจารย์ที่ปรึกษามีความสามารถในการสื่อสาร					
4.3 อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ในกระบวนการให้การปรึกษา					
4.4 อาจารย์ที่ปรึกษามีทักษะในการใช้เทคนิคให้การปรึกษา					
4.5 อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของนิสิต					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
4. ด้านความรู้ความสามารถ					
4.6 เมื่อท่านมีปัญหาอาจารย์ที่ปรึกษาสามารถให้การดูแลช่วยเหลือ					
4.7 อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อให้คำปรึกษา เช่น E-mail, Line ฯลฯ					
4.8 อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมืองการปกครอง					
4.9 อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักสูตร และการลงทะเบียนของนิสิต					
4.10 อาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อไม่ทราบข้อมูลใด สามารถที่จะแนะนำแนวทางในการหาข้อมูลที่ท่านต้องการได้					
5. ด้านด้านจรรยาอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ					
5.1 อาจารย์ที่ปรึกษาคำนึงถึงสวัสดิภาพและประโยชน์ของท่าน					
5.2 เมื่อนิสิตมีปัญหาไปปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษารักษาความลับของท่าน					
5.3 อาจารย์ที่ปรึกษาพยายามช่วยเหลือท่านจนสุดความสามารถ					
5.4 หากปัญหาใดเกินความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ก็จะดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญ					
5.5 อาจารย์ที่ปรึกษาไม่วิพากษ์วิจารณ์บุคคลหรือมหาวิทยาลัยให้ท่านฟัง					
6. ด้านเครื่องมือและข้อมูลในการให้บริการปรึกษาวิชาการ					
6.1 อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย					
6.2 อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มือ นิสิต					
6.3 อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรของคณะ					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
6. ด้านเครื่องมือและข้อมูลในการให้บริการปรึกษาวิชาการ					
6.4 อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มือ					
6.5 อาจารย์ที่ปรึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทุนการศึกษา					

ข้อเสนอแนะ

การปรึกษาด้านวิชาการแก่นิสิตระดับปริญญาตรี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การแนะแนวทักษะชีวิตแก่นิสิตระดับปริญญาตรี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบประเมิน